

Debatten van de provincieraadszitting

27 november 2007

OPENBARE ZITTING

Tweede gedeputeerde Marc De Buck

ECONOMIE EN MIDDENSTAND

BUDGET P. 128: G.U. 512 00/640 28 ECONOMISCHE STUDIEDIENSTEN – SUBSIDIE AAN DE PROVINCIALE ONTWIKKELINGSMACHTSMAATSCHAPPIJ: DE PROVINCIALE ONTWIKKELINGSMACHTSMAATSCHAPPIJ BESTAAT ONDERTUSSEN EEN GOED ANDERHALF JAAR. WAT WERD REEDS GEREALISEERD EN WAT ZIJN DE AMBITIES VOOR 2008? QUID DE NIEUWE STRUCTUREN VERSUS DE GOM

De heer Otte

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sinds 1 juni 2006 treedt de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij, of POM, rechtsoptvolger van de GOM Oost-Vlaanderen, op als de uitvoerder van het sociaal-economische beleid van het Oost-Vlaams provinciebestuur.

Doorheen de ontwikkeling, ondersteuning en uitvoering van sociaal-economische projecten, gericht op het bewerkstelligen van een hoogwaardige bedrijfsinfrastructuur enerzijds, en het nemen van bedrijfsversterkende initiatieven anderzijds, stelt de POM zich tot doel om het sociaal-economische beleid van de provincie te bevorderen.

De Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij POM bestaat ondertussen een goed anderhalf jaar. Wat werd reeds gerealiseerd binnen de diverse werkgebieden van de POM, waaronder de ontwikkeling van nieuwe of heraanleg van bestaande bedrijventerreinen, bedrijventerreinenmanagement en clustervorming?

Wat zijn de ambities voor het komende werkingsjaar 2008?

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij is opgesplitst.

Enerzijds zijn de provinciale bevoegdheden gegaan naar de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij en anderzijds zijn de Vlaamse bevoegdheden naar het Vlaams Agentschap Ondernemen gegaan.

Is deze nieuwe structuur een verbetering ten opzichte van de vroegere GOM's?

Dank u.

BUDGET P. 132: G.U. 529 00/640 14: SUBSIDIE VOOR INITIATIEVEN BETREFFENDE DUURZAME BEDRIJVENTERREINEN: VRAGEN OVER DE BESTEDING VAN HET KREDIET IN 2007 EN OVER DE METHODIEK VOOR 2008

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Om de aantrekkelijkheid van de bedrijventerreinen en een goed ondernemersklimaat in Oost-Vlaanderen te behouden en te verbeteren, investeert het provinciebestuur, samen met de POM, in het duurzame beheer van bedrijventerreinen. Zij kent subsidies toe aan KMO's die in het kader daarvan een samenwerkingsverband opzetten.

Vanuit de idee dat aan het duurzame beheer van bedrijventerreinen tal van voordelen verbonden zijn – op vlak van economie, rationeel energieverbruik, de beheersing van afvalstromen en CO²-uitstoot, mobiliteit en duurzaam ruimtegebruik – zien we dat er, net zoals het voorbije jaar, een krediet van 90 000 EUR is voorzien voor 'duurzame bedrijventerreinen' in het budget 2008.

Hoe liep de besteding van dit krediet in 2007?

Blijft de methodiek in 2008 behouden?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In verband met de vraag van collega Otte zou ik willen beginnen met een antwoord te geven op het laatste deel van zijn vraag.

De splitsing van de GOM is in onze provincie vlot verlopen:

- de POM werkt nu zelfstandig, onder controle van de provincieraad;
- VLAO werkt als antenne van VLAO-centraal in Brussel.

Beide werken in dezelfde gebouwen waar ze vroeger werkten, alleen maar op een andere verdieping. De samenwerking tussen beide is ook nog altijd voorbeeldig.

Vond ik het een gelukkig initiatief dat die zaken werden opgesplitst?

Ik denk dat de aansturing van de GOM op een andere manier had kunnen gebeuren. 't Is te zeggen: dat Vlaanderen als partner en als meebetalande partner gewoonweg actiever had moeten optreden in de GOM en dat op dat ogenblik, in cogovernment tussen de provincie en Vlaanderen, de GOM evengoed dat werk had kunnen blijven doen. Maar in het kader van de vereenvoudiging der instellingen heeft men nu eenmaal besloten die twee te splitsen en aan VLAO een deel van VIZO toe te voegen en een deel van FIT.

In de POM hebben we op dit ogenblik alle redenen om perfect gelukkig te zijn met de gang van zaken. Trouwens, wij hebben onlangs nog ons eerste werkingsverslag voorgelegd aan de provincieraad. U weet dat de POM werkt met een beleidsovereenkomst die gaat over een periode van zes jaar – de legislatuurperiode – en jaarlijks geconcretiseerd wordt in een jaarlijks actieprogramma dat hier binnenkort zal voorgelegd worden.

Een aantal activiteiten van de POM waarnaar ik wil verwijzen wat betreft de aanleg en revitalisering van bedrijventerreinen zijn:

- onze betrokkenheid bij de ontwikkeling van 't Eilandje in Zwijnaarde;
- het feit dat we samen met de stad Aalst zullen zorgen voor de ontwikkeling van Siesegemkouter;
- het industrieterrein Rieme-Noord – gedeeltelijk gelegen op Evergem, Zelzate en dat voor een stuk valt onder het bestuur van het Gentse Havenbedrijf – waar we een conglomeraat hebben gevormd met die partners om de ontwikkeling van dat bedrijventerrein voor te bereiden;
- de lopende projecten in Sint-Niklaas en Ninove met betrekking tot bedrijventerreinen.

Verder:

- zijn wij rechtstreeks betrokken bij het beheer van de officiële bedrijvencentra in Oost-Vlaanderen;
- lagen wij mee aan de basis van de uitbouw van de IBBT-incubator aan de Zuidpoort van Gent;
- waren wij recent ook mede-initiatiefnemer bij de oprichting van een Ondernemerscentrum in Ronse;
- zijn wij betrokken bij de oprichting van een multifunctioneel gebouw bij de nv De Punt, u wel bekend. De vroegere Puntfabriek, een nagelfabriek, die omgebouwd is tot een modern bedrijvencentrum voor gewone bedrijven, maar ook voor sociale tewerkstelling in Gentbrugge.

Er zijn een aantal bedrijfsversterkende projecten waarbij we betrokken zijn, bijvoorbeeld:

- er is het project 'bedrijvenmanagement' in Gent, een Interregproject. Via ons subsidiereglement – waar ik het straks zal over hebben – is er de ondersteuning van de duurzame bedrijventerreinen. We ondersteunen de stad Gent en de havengebonden ondernemingen in een pendelfondsdossier;
- we werken mee aan het initiatief van Ghent Bio Energy Valley bij de uitbouw van de industriële biotechnologische cluster in Gent en Oost-Vlaanderen;
- op het gebied van de sociale economie zijn we rechtstreeks betrokken bij De Punt, in Gent en De Ent, in Ronse.
- verder participeren we – maar dat is eigenlijk een dossier van collega Hertog, maar waarbij ook de POM is betrokken – in Max Mobiel. Een mobiliteitsdossier ter bevordering van de arbeidsmobiliteit. Tot zover enkele initiatieven.

Dan kom ik terug op het dossier van de duurzame bedrijventerreinen.

In maart hebben wij in deze raad het reglement gewijzigd. Het totale bedrag blijft 90 000 EUR, maar we hebben het maximum bedrag dat kan toegekend worden verminderd van 30 000 EUR tot 15 000 EUR, wat ons moet toelaten om zes verschillende projecten te ondersteunen per jaar. Met het krediet 2007 werden uiteindelijk zes projecten aangeduid, met name:

- de bedrijvenzone Eke;
- de vzw Zaubeeek: een gemengd initiatief tussen Kruishoutem en Zulte. Die hebben twee projecten ingediend die goedgekeurd zijn;
- het bedrijvenpark Gentbrugge II;
- de Prijkels;
- Drongen I.

Voor 2008 is er opnieuw subsidiëring voorzien van een zestal projectaanvragen.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Nog een korte bijkomende vraag, met name: hoever wordt er gegaan in het verduurzamen van die bedrijventerreinen?

Duurzame bedrijventerreinen zijn vandaag nog een utopie, denk ik. Ik vind dat we alleen kunnen verduurzamen in een aantal processen door verschillende KMO's op elkaar af te stemmen.

Maar ik meen dat we in de toekomst ook verder kunnen gaan met andere gebruikers. Ik denk bijvoorbeeld aan een aantal processen – het is maar een vrij idee van mezelf – tussen KMO's en de omgevende landbouw. In heel wat productieprocessen komt nogal wat warmte vrij.

Aan de andere kant gebruiken we nog altijd heel veel energie voor serreverwarming. Ik denk dat we ook daarin verder zouden kunnen kijken en verder zouden kunnen stimuleren.

Ik denk niet dat dit vandaag al aan de orde is, maar ik zou er toch willen voor pleiten om als projecten beoordeeld worden ze nog verder te verduurzamen. Ik zou aan veel dingen kunnen denken, bijvoorbeeld:

- het planten van bomen op die bedrijventerreinen om het hout voor constructuur te compenseren;
- snelomloophout om een stuk de CO²-uitstoot te compenseren.

Het zijn maar een paar bijkomende ideeën rond het verduurzamen van bedrijventerrein die ik hier eventjes ter tafel leg.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan alleen akte nemen van de suggesties van de collega en zien wat we er kunnen mee doen.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Maes is echt een bron van suggesties.

DEBATTEN

INTERNATIONALE RELATIES

BELEIDSNOTA P. 12: 2.3. INTERNATIONALE RELATIES – GRENDOERSCHRIJDENDE SAMENWERKING: VRAGEN OVER DE WERKING VAN EUREGIO SCHELDEMOND

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De samenwerking met Zeeuws-Vlaanderen en zeker met Zeeland moet ons allen bijzonder interesseren, niet alleen uit historisch oogpunt, maar ook vanuit de dagdagelijkse realiteit, die vooral ook economisch is ingekleurd.

De Euregio Scheldemond is in de samenwerking tussen de provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Zeeland een belangrijk instrument voor grensoverschrijdend beleidsoverleg, dit binnen het kader van de Europese regio's.

In het kader van het Europese cohesiebeleid en de voorbije drie programmaperiodes nam het grensoverschrijdende samenwerkingsverband structurele vormen aan en werden er diverse projecten gerealiseerd die zich concentreerden rond centrale thema's zoals economie, mens en milieu.

Kan de gedeputeerde mij een:

- overzicht geven van de werking van de Euregio Scheldemond gedurende het begin van deze legislatuur?
- inzicht geven in wat de geplande acties zijn en hoe dit overlegplatform zich verder kan inkaderen in de nieuwe Europese programma's?

Ik zou een verder pleidooi willen houden en zeggen dat wij er zeker vanuit Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen alle belang bij hebben om onze banden met Zeeland ook in de komende jaren zeer sterk te verstevigen.

Ik denk dat het zeer belangrijk is.

Daar waar het Euregio Scheldemondplatform nu eerder een wat structureel overlegplatform is, zou ik een pleidooi willen houden om de raadsleden meer kansen te bieden om met elkaar in overleg te komen. Wat dat betreft zal ik zeker naar mijn eigen fractie toe initiatieven nemen om met de collega's van de VVD in Zeeland geregeld ervaringen uit te wisselen en samen na te denken over belangrijke projecten die ons kunnen binden.

Die hoeven we niet ver te zoeken. Ze zijn ook genoemd in het verleden. Maar ik vermeld ze toch nog eens even.

In eerste instantie hebben we het hele project van de openbare vervoerverbinding – de collega's die meegegaan zijn, zullen het zich nog wel herinneren – van de kusttram naar Breskens en de ontwikkelingen die zich daar voordoen.

Er is ook nog altijd de vraag vanuit Gent en Terneuzen om deze twee steden op een goede manier te verbinden, hetzij met een trein, hetzij op een andere manier. Ik denk dat dit een belangrijk punt is.

Ik denk ook aan het hele project van Vlistergent, wat nu wel een beetje in de schaduw is gekomen. Dus de samenwerking tussen de drie havens Vlissingen, Terneuzen en Gent. Ik meen dat het ook voor de economie in Oost-Vlaanderen van belang is.

Het afstemmen – en dat is een probleem van een openbare instelling en een private instelling in Nederland – van De Lijn in Oost-Vlaanderen en de private maatschappij die in Zeeuws-Vlaanderen het openbaar vervoer regelt om tot een coherente samenwerking te komen, is ook een uitdaging.

Ik zal later in het begrotingsdebat het ook nog hebben over het grensoverschrijdende landschapspark, wat mij toch dierbaar is.

Er is ook het project van de regionale luchthaven, enz.

Er zijn heel wat projecten en mogelijkheden waarvan ik durf vooropstellen dat zij ons moeten aansporen om de banden met Zeeland nog sterker aan te trekken en om samen, als Europese regio, ons verder op de kaart te zetten.

Maar graag een antwoord op de vragen die ik heb gesteld.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 12: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES – SAMENWERKING BUITEN EUROPA: CHINA: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de 15de eeuw voerde er een stroom van goud en zilver met de Spaanse konvooien over de Atlantische Oceaan uit de Amerika's naar de havens van Spanje, uit de rijken van de Inca's en de Azteken die door de Conquestadores waren ten val gebracht. Honderden families, adellijke families voornamelijk, rederijen, gouverneurs, stads- en gemeentebesturen, scheepsbouwers en bedrijfsleiders, om deze term te gebruiken, zijn toen schatrijk geworden van die stroom van geroofd goud uit die Amerika's.

Maar vreemd genoeg moet men al een specialist in de Spaanse geschiedenis zijn om zich één van de namen te herinneren. De namen van de koningen van Spanje zult u nog wel kennen, als u goed hebt opgelet in de geschiedenisles. Maar de namen van al die mensen die schatrijk zijn geworden met het goud van de Indianen zijn allemaal vergeten.

Als er nog één naam is blijven hangen in de geschiedenis uit die periode is het van iemand die niet rijk is geworden met het goud en het zilver uit de Amerika's. Het is de naam van de monnik Bartolomeo de Las Casas, die zei: "We worden hier schatrijk mee. Dit is één van de winstgevenste kolonies die Spanje ooit heeft veroverd, maar wat wij in de Amerika's doen, is schandelijk. De manier waarop wij in naam van Christus dan dikwijls nog de Indianen uitbuiten en vermoorden en als slaven gebruiken en als slaven laten creperen, is een christelijke natie als Spanje onwaardig."

Hij heeft niet veel bereikt. De Spanjaarden zijn gewoon doorgegaan met hun roof- en plunderbeleid.

En één van de weinige dingen die hij heeft bereikt, bleek achteraf nog catastrofaler te zijn, want de Indianen waren niet bestand tegen de Europese ziekten, tegen de ziekten uit de Oude Wereld. Ze stierven bij tienduizenden en in de plaats daarvan importeerde men zwarte slaven uit Afrika, die tegen die ziekte wel bestand waren.

En zo heeft hij ongewild, onbedoeld – zeer zeker – de basis gelegd voor de enorme opbloei van de zwarte slavernij in de beide Amerika's.

Ik haal dit voorbeeld aan, wat niets te maken heeft met ons buitenlands beleid op het eerste gezicht, om u de relativiteit van de dingen en de relativiteit van de waarden die wij vooropzetten te illustreren.

Op het eerste gezicht zijn het goud en het zilver veel belangrijker dan het christelijke geweten van Spanje, veel belangrijker dan de Indianen, ver weg, die men toch nooit hoeft te zien, nooit hoeft te horen kermen en kreunen, die men kan negeren.

Maar over de eeuwen bekeken, zien wij nu in dat het werk van Bartolomeo de Las Casas – opkomen voor wat we nu zouden noemen de mensenrechten in die Amerika's – veel en veel belangrijker, essentiëler, diepgaander en kostbaarder was dan alle rijkdom die de Spanjaarden daaruit hebben weggesleept.

In die zin zou ik ook ons beleid tegenover China en Hebei willen bespreken.

Ik heb mijn geheime twijfels over het feit dat wij daar evenveel winst uit gaan halen als de Spanjaarden uit die Amerika's.

Ik vrees dat het op lange termijn de Chinezen zullen zijn die er de winst uit gaan halen. Zij gaan een heleboel dingen van ons kopen, die onder de prijs namaken en ons uit de markt concurreren. Ik heb de voorbije jaren herhaaldelijk op dat gevaar gewezen, dit op verschillende terreinen, gaande van sierteelt tot elektronica. Ik ga daar niet over doorgaan.

Waar het mij om gaat is het Bartolomeo de Las Casas-argument. Het argument dat we in dit geval, door handel te drijven met een onmenselijke totalitaire staat, dat systeem versterken en legitimeren.

We horen hier al jaren dat een uitbreiding van de economische relaties en een vergroting van de materiële welvaart in China automatisch als vanzelf als nevenverschijnsel zal hebben dat er een grotere liberalisering komt, meer vrijheid, meer respect voor de mensenrechten, enz.

Dat hoor ik al sinds de tijd dat ik hier voor de eerste keer voet aan wal zette. Mijn voorgangers hebben hetzelfde verhaal met varianten ook gehoord. Het wordt tijd dat we dat eens onderbouwen.

DEBATTEN

En als het nu alleen van Oost-Vlaanderen afhangt, zou ik zeggen: de economische relaties van een economische reus als China met een klein provincietje als Oost-Vlaanderen zal natuurlijk de zaak niet redden, zal de democratie of de mensenrechten niet ten goede kunnen komen.

Maar we staan hier natuurlijk niet alleen.

Alle provincies, van alle Westerse landen en alle bedrijven en alle staten en alle naties van de wereld, verdringen zich om handel te kunnen drijven met China. China is één van de grootste exportlanden van de wereld aan het worden.

Als export in economische relaties echt de mensenrechten en de vrijheid en de democratie bevorderden, zou China bijna het aardse paradijs moeten zijn. Dat zou één van de meest liberale, in de goede fatsoenlijke zin van het woord, één van de meest democratische landen van de wereld moeten zijn waar de mensenrechten het nauwstgezet nageleefd worden.

Helaas, helaas. Ik heb een paar cijfers opgezocht die bij dat algemene gevoel van "het gaat wel goed, er is daar een sfeer van meer vrijheid en meer liberalisme en meer openheid" ernstige vraagtekens plaatsen.

Amnesty International – het laatste beschikbare cijfer klaarblijkelijk – zegt over het aantal executies in het jaar 2005 dat er officieel 770 executies waren in communistisch China. Officieus waarschijnlijk 8 000, of daaromtrent.

Ter vergelijking: dat jaar werden er in de Verenigde Staten van Amerika 60 mensen geëxecuteerd.

Die executies in China zijn niet alleen voor verkrachters en moordenaars en pedofielen, die in Amerika ook wel eens de doodstraf kunnen krijgen. Dat kan zelfs voor onbenullige wandaden of misdaden als belastingontduiking.

Als men dat hier consequent gaat toepassen, gaat het hier een heel kale zaal worden. Ik vraag me af of er drie of vier overlevenden zouden zijn.

Rumoer

Er is inderdaad modernisering geweest in het executiebeleid in China.

Vroeger, in de oude tijd, vóór de handelsrelaties, deden ze dat kort en krachtig. Ze lieten iemand op de grond knielen en ze gaven hem met een revolver een nekschot. Of als ze er wat meer fanfare bij wilden maken, zetten ze hem tegen een muur of een paal en ze lieten hem door een peloton soldaten executeren.

Nu doet men dat beschaafder. Nu heeft men rijdende executionvans. Vrachtwagens waarmee men ter plekke komt. Dat bespaart het dure transport van de gevangene en men geeft hem ter plaatse een injectie. En met de hypocrisie die in Oost-Azië nog wijder verspreid is dan in de duisterste Victoriaanse tijd in Europa zegt men dat die injecties humaner zijn. Mensen slapen zachtjes in. Het is niet meer zo bloedig en angstwekkend en gewelddadig als iemand doodschieten. Dat is nogal bruut, iemand doodschieten.

De echte waarheid achter die executionvans is dat ze de organen van de geëxecuteerden daarmee niet beschadigen. Als men iemand doodschietaut, beschadigt men duur hersenweefsel, misschien zelfs wel peperdure hoornvliezen, of een hart.

Als men een injectie geeft, kan men zijn organen oogsten en voor veel geld op de internationale markt verkopen.

Als dat een liberalisering, een modernisering, een verbetering is, mag u mij dat zeggen.

Officieel zitten er in China 300 000 mensen in 300 strafkampen die daar dwangarbeid verrichten en producten verzamelen die hier op de markt verkocht worden.

Men kan in China, volgens Amnesty, tot vier jaar strafkamp krijgen zonder dat er een procureur, een rechter of een advocaat aan te pas komt, gewoon omdat de plaatselijke potentiaat of de plaatselijke politiechef zegt "die en die moeten eens dringend heropgevoed worden".

Ik geef nog een laatste cijfer uit die angstwekkende reeks.

In 2004 zijn er in China officieel 6 027 mijnwerkers verongelukt in de mijnen. In de Verenigde Staten, waar ze dubbel zoveel steenkool uit de grond halen elk jaar, waren dat er 28.

Een ander cijfer, dat hetzelfde in perspectief plaatst: China produceert wereldwijd 35% van de steenkool. Maar 80% van de steenkoolmijnwerkers die elk jaar sterven, sterven wel in China.

Ik kan het antwoord van de gedeputeerde voorzien in zeker zin.

Hij zal zeggen: dat bewijst natuurlijk juist dat we met onze handel verder moeten gaan en dat we de Chinezen moeten proberen apparatuur te verkopen voor gasdetectie in mijnen en voor betere veiligheidsmaatregelen. Zoals hij op al mijn argumenten van 'kijk eens hoe de Chinezen het milieu bederven en hoe zij meer broeikasgas in de lucht stoten dan drie, vier Europese naties samen', zegt: wij gaan nu technologie verkopen om milieuhygiënischer te produceren.

Als ik mijn beklag deed over het totale gebrek aan eerlijke rechtspraak, zei hij: wij gaan met de universiteiten samenwerken om juristen op te leiden.

Dat zal allemaal wel waar zijn, maar dat is een grove overschatting van de Chinezen. De Chinezen zijn zeker zo ontwikkeld en zo intelligent als wij. Zij hadden al juristen toen wij nog twisten bijlegden met tweegevechten. De Chinese beschaving is één van de oudste van de planeet aarde.

Zij weten best hoe ze milieuhygiënischer kunnen produceren. Zij weten best hoe ze mijnen op en top kunnen beveiligen. Maar dat kan hen geen barst schelen. Er zijn toch mijnwerkers genoeg.

Laaggeschoolde arbeiders zijn er voor het opscheppen op het platteland. Dat interesseert hen niet. Het helpt niet van hen meer technologie of meer kennis te geven, want die hebben ze. Maar het is hun mentaliteit dat men met de levens van de onderdanen mag morsen, dat die toch waardeloos zijn.

Het is die mentaliteit die wij niet gaan veranderen. Die mentaliteit kan maar veranderen als de Westerse landen hun economische relaties op alle niveaus, van de provincie tot een grootmacht als de Verenigde Staten, als hefboom gaan gebruiken.

Daarin heeft de gedeputeerde wel gelijk.

U moet eens de politieke gradiënt in China bekijken. U zult zien dat, vergeleken met Rusland – u kunt zien dat de gradiënt in Rusland weggaat van de democratie en naar steeds meer despotisme gaat, dit dankzij Poetin. En dat 'dankzij' is ironisch bedoeld voor de slechte verstaanders – er in China inderdaad een gradiënt is, een potentieel voor liberalisering, een potentieel voor democratisering. Er is een zekere geest die openheid en democratisering mogelijk maakt.

Daar heeft de gedeputeerde gelijk in.

Maar hij heeft totaal ongelijk, en al onze Westerse leiders, op enkele na, te denken: dat komt dan vanzelf wel, dat potentieel zal vanzelf wel actueel worden.

Neen, dat komt niet vanzelf. Dat komt er maar als u uw economische hefbomen gebruikt, voorzichtig, afgewogen en redelijk. Dat hoeft niet zo brutaal te zijn als president Bush dat meestal doet.

Laten wij, Europeanen, zien dat we dat subtieler doen.

Maar als u die gebruikt om doelgericht kleine hervormingen af te dwingen: de Chinese potentaten, de Chinese leiders gaan niet uit eigen beweging een deel van hun almacht afgeven. Ze gaan dat maar doen als ze weten dat ze niet anders kunnen of ze verliezen hier zelf kostbare afzetmarkten, kostbare contracten.

En dat is geen theorie wat ik hier vertel. Wat ik hier vertel heeft gewerkt in de Sovjetunie. Herinner u de Helsinki-akkoorden, toen iedereen ook hoog van de toren blies van "dat is een blijk van openheid in de Sovjetunie en nu zullen er eindelijk hervormingen komen en liberalisering en democratie".

Dat is een deuntje dat we allang horen.

Wanneer is daar iets van beginnen te komen?

Pas na de goedkeuring van het amendement Jackson. Velen hier zijn oud genoeg – die waren toen al volwassen – om zich te herinneren dat de Verenigde Staten de status van meest bevoorrechte handelsnatie aan de Sovjetunie maar zouden handhaven, dat het maar zou blijven duren, als er elk jaar zoveel duizend joden uit de Sovjetunie naar het Westen, meestal naar Israël of de Verenigde Staten, mochten emigreren.

Ik vond dat toen zeer moedig en zeer sympathiek, maar ik dacht dat het wel een beetje naast de kwestie was. Met al mijn liefde en diepe verbondenheid met de joden was ik zeer blij voor elke jood die uit de Sovjetunie kon ontsnappen. Maar ik had nooit gedacht – wat er in werkelijkheid gebeurd is – dat het de aanzet zou zijn voor de ineenstorting van het totalitaire systeem.

Niet alleen de joden, maar ook miljoenen Russen en andere volkeren in de Sovjetunie zagen dat ze toch niet zo almachtig waren. Zij zagen dat ze niet alleen stonden. Een machtige natie als de Verenigde Staten staat aan hun kant, aan de kant van de gewone mensen, en verdedigt hun vrijheid.

Dat heeft het proces in gang gezet dat ertoe heeft geleid dat premier Gorbatsjov aan de macht is gekomen, dat Rusland aan een liberalisering is begonnen en dat de dictatuur ineengestort is.

DEBATTEN

Het zal in China moeilijker gaan, want China staat economisch veel sterker. Maar moeilijk gaat ook. We moeten het minstens proberen. En vermits China zo een groot exportland is, is het zeer erg afhankelijk van onze goodwill om hun goederen binnen te laten.

We kunnen hen heel gemakkelijk onder druk zetten door te zeggen: "Die dingen mag u bij ons niet meer importeren of we heffen daar een tol van 180% op. U kunt ze zelf opvreten of u kunt ze in brand steken, maar wij kopen het niet meer als u niet eerst die en die concrete aanwijsbare liberalisering doorvoert." En één van de dingen die u zelf kunt testen, waar u niet afhankelijk zijt van de leugens die het propaganda-apparaat u vertelt, is: als u de volgende keer naar China op handelsmissie vertrekt, voer eens een paar zoektermen in Google of Yahoo in, bijvoorbeeld "Independence in Tibet", "Independence in Taiwan", en tel eens hoeveel duizend hits u hebt.

Kom dan in uw hotel aan, in Hebei, en open daar nog eens Google of Yahoo, voer die zoektermen nog eens in en tel eens of u nog een paar honderd, tiental of misschien geen enkele hit meer vindt.

Zoals de emigratie van de joden kiest u een punt uit om u op te fixeren, dat u zelf kunt natellen en controleren. En dat zal helpen.

De Chinezen zijn echt wel pragmatisch genoeg om te weten dat ze met een klein beetje liberalisering de handelsmarkt kunnen openhouden. Ze zullen dat echt wel doen. Ik ken geen enkel volk dat zo materialistisch is dan de Chinezen. Zelfs de Amerikanen hebben nog een religieuze dimensie naast hun materialisme. Maar de Chinezen denken in de eerste plaats aan geld. Maak daar gebruik van.

Ik ga afsluiten met te verwijzen naar de beroemde toespraak van Max Havelaar tot de Hoofden van Lebak.

Hij zegt daarin, en ik kan het niet meer letterlijk citeren: "Hoofden van Lebak, binnen 20, 30 of 50 jaar gaan wij allemaal sterven. En dan moeten we terugkijken op ons leven."

Ik zeg dat hier tegen jullie ook allemaal.

Als u terugkijkt op het werk dat u hier, in de provincieraad, gedaan hebt, dat voor sommigen een heel stuk van hun leven is, wat wilt u dan, op een moment dat er niets meer te verwachten is, wanneer u misschien nog één dag, één jaar, één uur te leven hebt, als het einde er is en u de definitieve balans moet opmaken en, als u gelovig zijt, u zich voorbereidt op het oordeel van de opperste rechter? Als u terugkijkt, wat kunt u dan zeggen?

Ik heb een goed leven gehad, ik heb de juiste dingen gedaan, want ik heb de handel met China met 2% kunnen opdrijven. Of: ik heb een goed leven gehad. Ik heb mijn plicht gedaan. Ik heb een woord proberen te spreken voor de mensen die onderdrukt en gemarteld en vervolgd werden en ik heb een woord gedaan voor mijn medechristenen die in de gevangenis zaten of voor de mensen die het slachtoffer waren van grove schendingen van de mensenrechten, voor de arbeiders die uitgebuit worden, voor de mijnwerkers die stikten in de steenkoolmijnen. Het heeft misschien niet geholpen, maar het weinige wat ik kon doen – protesteren op zijn tijd, de waarheid zeggen op zijn tijd – als simpele mens, als simpele gedeputeerde, als simpel raadslid, heb ik tenminste gedaan. En vergeef mij verder al mijn zonden, Heer. Dank u.

Applaus

BELEIDSNOTA P. 12: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES – SAMENWERKING BUITEN EUROPA: CHINA: TUSSENKOMST OVER HET VERRUIMEN VAN DE FOCUS TOT HET HELE NOORDOOSTEN VAN CHINA

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eerst en vooral wil ik benadrukken dat ik een aantal kanttekeningen vanuit een progressieve invalshoek maak. Ik wil er enkel mijn bezorgdheid mee uitdrukken en distantieer mij volkomen van de visie van mijnheer Joris.

In het voorstel van de begroting lees ik dat de provincie de contacten met China wil uitbreiden en hieraan extra geld wil besteden.

Ik begrijp ten volle dat men China niet links wil laten liggen en de boot van de grote economische flow van het land niet wil missen, maar toch wil ik even uw aandacht vragen voor een aantal zaken die in de volksrepubliek gebeuren.

Het respect tegenover de mensenrechten, het milieu en de arbeidsomstandigheden kan immers nog een pak beter. Het uitbreiden van de bilaterale contacten vind ik een prachtig initiatief, maar ik pleit ervoor dat we niet enkel economische accenten leggen, maar ook bovengenoemde aspecten aankaarten.

Over China en de mensenrechten kunnen we een heel brede uiteenzetting geven. Ik beperk mij tot de meest precaire schendingen op die mensenrechten. In de eerste plaats is er Tibet.

In 1949 is China Tibet binnengevallen en hebben de Chinese soldaten voor een ware slachtpartij gezorgd. De volgende jaren kwam er daardoor ook een massale exodus op gang zodat ook nu nog Tibetanen – door bijna iedereen beschouwd als een heel vreedzaam volk – over de hele wereld leven. De Dalai Lama, de geestelijke leider, woont in China.

Verder vond het Chinese bewind het nodig om Chinezen extra voordelen te geven als ze zich in Tibet zouden vestigen. Zij moeten bijvoorbeeld veel minder belastingen betalen dan de Tibetanen zelf. Het gevolg is dat er nu 6 000 000 Chinezen in Tibet wonen en nog maar 1 500 000 Tibetanen.

Daarnaast kunnen we nog meegeven dat de Chinezen regelmatig mensen van een andere gezindheid – qua opvattingen, godsdienst, zelfs geaardheid – arresteren en in de gevangenis steken. De Falun Gong-leden zijn daarvan een goed voorbeeld. We kunnen erover discussiëren of het al dan niet om een sekte gaat, maar in het vraagstuk mensenrechten is dat niet van belang.

Sinds een aantal jaren is China aan een enorme inhaalbeweging bezig op economisch vlak. We kunnen er niet tegen zijn dat een land op diverse domeinen vooruitgang boekt en wil boeken. Wel moeten we een halt toeroepen als men daarbij met niets of niemand rekening houdt.

China heeft het Kyoto-protocol niet ondertekend. Het land behoort tot één van de grootste vervuilers op wereldvlak. Veel werknemers werken tegen een laag loon en in een heel ongezonde arbeidsomgeving. In de tweede commissie heeft de heer gedeputeerde Marc De Buck op de milieuproblematiek een heel geruststellend antwoord gegeven. Men zou met economische impulsen vanuit Oost-Vlaanderen net iets aan deze milieuproblematiek willen doen. Met dit initiatief ben ik dan ook heel blij.

Als slot zou ik willen vragen om bij de contacten met China op grond van wat ik opgesomd heb telkens te hameren op de mensenrechten, het milieu en de arbeidsomstandigheden.

Nogmaals wil ik erop drukken dat ik dit doe vanuit een heel progressieve visie. Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Mevrouw De Cock,
Die tussenkomst heeft mijnheer Van Eeckhout in 1989 ook gehouden ter gelegenheid van het Tiananmenplein. Dus het is niet overbodig om ze eens te herhalen. Het is ook het enige wat ik daarover zeg. Het was ook even kritisch en vanuit deze visie.

BELEIDSNOTA P. 12: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES - SAMENWERKING BUITEN EUROPA: VIETNAM: VRAGEN OVER HET FLANDERS ECONOMIC OFFICE IN HO CHI MINH CITY (VIETNAM)

Mevrouw Van Belle-Vanderstricht

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het Oost-Vlaamse provinciebestuur investeert reeds diverse jaren, en meer bepaald sinds 2000, in doorgedreven structurele economische contacten met Vietnam.

DEBATTEN

Gelet op de sterke economische groeicijfers van Vietnam, de recente toetreding tot de Wereldhandelsorganisatie en de toenemende belangstelling als onderdeel van de veelbelovende groep van 'Next eleven'-landen, biedt het land interessante opportuniteiten voor het Oost-Vlaamse bedrijfsleven en de promotie van Oost-Vlaanderen als investeringsregio.

Enkele maanden geleden, in mei 2007, werd in Ho Chi Minh City in Vietnam officieel het Flanders Economic Office geopend.

Kan de gedeputeerde ons duidelijk schetsen wat de bedoeling van dit bureau is, wat de concrete werking van dit bureau inhoudt, wat de specifieke plannen zijn naar de toekomst toe en dit tegen de achtergrond van een algemeen beleid ten aanzien van Vietnam?

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Mevrouw,

Ook voor u was het een maidenspeech en ook voor u is die 'maiden' in de juiste zin gebruikt. Het was bovendien een mooie tussenkomst. Maar dat is mijn persoonlijke appreciatie.

BUDGET P. 90: G.U. 153 02/613 00 INFORMATIEPUNT EUROPE DIRECT – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: VRAAG NAAR EEN EVALUATIE VAN DE WERKING VAN HET INFORMATIEPUNT EUROPE DIRECT EN VRAAG OVER DE TOEKOMSTIGE WERKING

De heer De Coninck

Mijnheer De Voorzitter, Geachte Collega's,
Binnen zijn taakstelling als streekbestuur heeft het provinciebestuur, in partnerschap met de Europese Commissie en met het departement Buitenlandse Zaken, het Informatiepunt Europa Direct opgericht.

Sinds 1998 draagt het Informatiepunt bij tot de promotie van het Europese Integratieproject door middel van het verstrekken van informatie over de Europese Unie, meer specifiek over haar beleid en over haar programma's.

Dit jaar werden vanuit het bestuur, en meer in het bijzonder vanuit het Informatiepunt Europa Direct, diverse activiteiten georganiseerd ter gelegenheid van de viering van '50 jaar verdrag van Rome'.

Hoe evalueert de gedeputeerde deze werking en hoe evalueert hij de globale werking van het Informatiepunt Europa Direct?

Hoe ziet hij de toekomstige werking?

Waar ligt de meerwaarde die ons provinciebestuur hier kan leveren?

Ter informatie: de Meetjeslandse gemeenten willen op 9 mei 2008 een Dag van Europa organiseren in hun onderscheiden gemeenten.

Kan het Informatiepunt hieraan zijn medewerking verlenen?

Dank u.

BUDGET P. 90: G.U. 153 02/613 00 INFORMATIEPUNT EUROPE DIRECT – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: VRAAG M.B.T. EUROPESE PROGRAMMA'S ROND INTERREGIONALE SAMENWERKING

De heer De Coninck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het provinciebestuur is sinds vele jaren een actieve en erkende actor en ook een partner in diverse Europese Interregprogramma's die kaderen in het Europese integratiebeleid.

In vergelijking met 2007 wordt er voor het volgend jaar een forse verhoging van het budget voorzien.

In de commissie werd toegelicht dat het gaat om een 'noodzakelijke' co-financiering van een project waarin Oost-Vlaanderen deelneemt in het kader van Europese programma's voor grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking.

Omdat het hier over belangrijke bedragen gaat, nemen we aan dat daar een return tegenover staat. Wat houdt die eventuele return in? Of met andere woorden, op welke Europese middelen kan Oost-Vlaanderen aanspraak maken in 2008 en in de volgende jaren?

In de toelichting is er ook sprake van 'nieuwe' Europese programma's.

Kan de gedeputeerde aangeven waarover het hier gaat en wat daar als bijkomende opportuniteit voor onze provincie uit voortvloeit?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 12: 2.3. INTERNATIONALE RELATIES – SAMENWERKING BUITEN EUROPA: CHINA: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Beke loco mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ons bestuur onderhoudt sinds vele jaren intense, vooral economische contacten met China in het algemeen en met Hebei in het bijzonder.

Wordt dit beleid naar de toekomst verdergezet?

Worden er specifieke acties gepland?

Waar ligt de specifieke meerwaarde welke ons bestuur kan leveren tegen de achtergrond van de toenemende economische contacten en relaties met China?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal de vraag van de heer Beke in verband met het Euregio Scheldemond combineren met mijn antwoord aan de heer De Coninck omdat het twee onderwerpen zijn die zeer dicht bij elkaar liggen.

Zoals u weet wordt er onder de noemer van Euregio Scheldemond een tweesporenbeleid gevoerd. Euregio Scheldemond is een samenwerkingsverband tussen de provincies Oost- en West-Vlaanderen en Zeeland in Nederland.

Eenzijds is er de Scheldemondraad die niet gebonden is aan de Europese subsidiëring en die steunt op de gemeenschappelijke visie van de drie provincies dat men, los van de Europese fondsen, aan grensoverschrijdende werking moet doen.

Die samenwerking steunt eigenlijk op een gemeenschappelijk ontwikkelingsconcept dat regelmatig herzien wordt. Binnen dat samenwerkingsverband zijn er een aantal vakgroepen, zowel bestuurlijk als ambtelijk. Ik verwijs naar de vakgroepen zoals Economie, Cultuur en Toerisme welke sinds kort ook over een middel beschikken – het Scheldemondfonds – om kleine projecten te subsidiëren.

Het zal de collega's niet ontgaan zijn dat op de begroting voor 2008 er 25 000 EUR ingeschreven staat voor dat Scheldemondfonds.

Met wat zal men zich daar onder andere bezighouden?

Het gaat over de gemeenschappelijke ruimtemonitoring, de gemeenschappelijke aanpak van de gevolgen van de klimaatverandering, de verbetering van de grensoverschrijdende communicatie, de relatie met de burger.

Maar ook een aantal thema's die niet specifiek tot de bevoegdheid van de provincieraad behoren worden daar behandeld, met name de samenwerking op het gebied van de veiligheid.

Het Interregprogramma, dat de gelijke naam heeft en dat eigenlijk ook binnen de Euregio Scheldemond wordt gevoerd, is dan een Europees programma waar eveneens die drie provincies bij betrokken zijn, weliswaar niet over geheel hun grondgebied. Slechts voor die arrondissementen die rechtstreeks of in tweede lijn grenzen aan elkaar.

DEBATTEN

Daar zijn we op dit ogenblik aan de vierde programmeringsperiode toe: Interreg IV, met die wijziging dat er een uitbreiding is van de grenzen. Daar waar we vroeger alleen de grens met Zeeland hadden als gebied waarmee we konden samenwerken, is nu geheel het grensgebied Vlaanderen-Nederland één Europees programmeringsgebied geworden, wat eigenlijk ook zeer interessant is, want het laat ons toe bijvoorbeeld in projecten rond waterbeheersing ook met de provincie Antwerpen samen te werken. Het is groter geworden, het is misschien iets onpersoonlijker geworden, maar het heeft ook veel meer mogelijkheden.

Wat betreft Interreg IV wordt er inderdaad meer nadruk gelegd op de economische aanpak van de samenwerking. Maar daarnaast is er ook voor mens en milieu de nodige aandacht geschonken binnen de prioriteiten die kunnen behandeld worden.

De samenwerking met Zeeland en West-Vlaanderen en het Interregprogramma had in het verleden een gemeenschappelijk secretariaat in Gent. Dat secretariaat blijft gehandhaafd voor de Scheldemondraad – de niet-Europees gebonden samenwerking – en er zal ook een contactpunt blijven in Gent voor de Interregsamenwerking.

Wat betreft de vraag van collega De Coninck.

De provincie zet regelmatig grote sommen in op co-financiering. We hebben dat in het verleden gedaan voor Doelstelling 5B en voor doelstelling 2 in Gent. In de toekomst wordt dat doelstelling 2 voor geheel de provincie, want het doelstelling 2-programma is thans uitgebreid en niet meer beperkt tot het Meetjesland. Gisteren was ik in het Meetjesland, waar het programma 2000-2007 werd afgesloten. En we konden met fierheid vaststellen dat er in het Meetjesland binnen 5B-phasing out 68 projecten waren geweest die ervoor hadden gezorgd dat er in totaal 17 750 000 EUR werd uitgegeven voor economische, toeristische projecten en projecten die betrekking hebben op de leefbaarheid vooral van de dorpskernen aldaar. 30% van dat geld kwam van de gemeenten, 20% van Europa, 30% van de provincie en een kleine 20% van Vlaanderen.

Wij zitten nu in een nieuwe programmeringsperiode. Ik heb er al naar verwezen: Interreg III wordt opgevolgd door Interreg IV en Doelstelling 2 zal over de hele provincie gaan.

Collega Vercamer zou hier ook kunnen tussenkomen door het over de plattelandontwikkeling te hebben, waar ook ruime Europese fondsen naartoe gaan. Maar hij heeft het daarover al gehad.

Wij zijn nu ook betrokken bij een maritiem programma waar Nord-Pas-de-Calais, Zuid-Engeland, Zeeland, Zuid-Holland en drie Vlaamse provincies, met name Oost- en West-Vlaanderen en Antwerpen bij betrokken zijn.

Voor iedere euro die de provincie inzet komen er 3 à 4 EUR bij, gecofinancierd én door Europa én door Vlaanderen én eventueel door andere partners.

Tot zover mijn antwoord in verband met de Europese programma's, Mijnheer de Voorzitter.

Wat betreft de tussenkomst van collega Joris in verband met China.

Het is altijd – zelfs als men het niet eens is met hem – interessant om te luisteren naar zijn brede tussenkomst, naar zijn analyses. Het is een interessante spreker.

Wat betreft de kern van de zaak heeft hij ook al grotendeels geantwoord op wat mijn antwoord zou moeten zijn en wat ook mijn antwoord zou moeten zijn op de progressieve interpellatie van collega De Cock.

Wij hebben ons ingeschreven binnen de politiek voor wat betreft buitenlandse aangelegenheden dat wij de Belgische standpunten terzake volgen. Wij hebben dat in verband met China gevolgd. Op het ogenblik van de incidenten op het Tienanmenplein zijn alle relaties met China afgebroken. Op het ogenblik dat België de diplomatieke betrekking hernomen heeft, hebben wij ook onze betrekkingen hernomen met de provincie Hebei.

Voor de rest schrijven wij ons in in de houding van de Belgische, de Europese als de internationale wereld wat betreft hun verhoudingen met China.

Wat betreft de handelsverhoudingen zijn wij gebonden, als lid van de Wereldhandelsorganisatie, aan de principes die door de Wereldhandelsorganisatie gevolgd worden.

Wat betreft collega De Cock, die sprak over het Kyoto-protocol denk ik dat ze haar documentatie toch eens zal moeten herzien.

China heeft het Kyoto-protocol ondertekend op 29 mei 1998. Het heeft dat protocol geratificeerd op 30 augustus 2002 en de inwerkingtreding van het Kyoto-protocol in China dateert van 16 februari 2005. Weliswaar bestaat er voor China geen verplichting om tot dit protocol toe te treden, want zij zitten nog op het niveau van wat als een opkomende economie beschouwd wordt en die hebben in het kader van de historische schuld bij de industrielanden recht op een inhaalbeweging.

Strikt genomen zijn zij daar niet aan gehouden. Maar het is inderdaad zo, Mevrouw, dat we weten dat het milieu in China een groot probleem is. Wij weten dat wij ook van ver komen op dat terrein en dat er in China inderdaad een economische inhaalbeweging is. Maar is er ook een bewustzijn dat ontstaat? Daar kan men hopen dat het proces, dat bij ons vele tientallen jaren geduurd heeft, op een kortere termijn kan doorlopen worden, enerzijds doordat zij de ervaringen die wij hebben opgedaan op het gebied van het ontstaan van het milieubewustzijn en van iets te doen aan de milieuproblematiek, kunnen ontlenuen bij ons en dat ook de technologische ervaring die wij opgedaan hebben door hen kan gebruikt worden. Maar dat probleem is groot en complex en het zal niet op één, twee, drie opgelost zijn.

Collega Joris heeft terecht gesteld dat 35% van de kolenproductie in China gebeurt. Dat is daar een voorname bron van energie. Het gebruik van steenkool is ook één van de grote problemen die ze daar hebben. U weet ongetwijfeld ook dat andere energiebronnen niet altijd de gemakkelijkste zijn wat betreft de milieuproblematiek.

Het is in dat kader dat wij daar ook in onze contacten met China voortdurend de nadruk op leggen. Er is in Vlaanderen ook op dit ogenblik een milieucorridor in de maak waar een aantal overheden en een aantal bedrijven een groepering aan het vormen zijn om samen in China, via hun contacten, ervoor te zorgen dat men aan het milieuprobleem kan werken.

Wat betreft de benadering van de provincie tot China is er een verbreding van de manier waarop we het willen doen. Maar een verbreding, Mevrouw De Cock, die niet leidt tot een verruiming van de middelen die we eraan besteden. Er is wel een verschuiving van een aantal middelen.

In die context blijven we Hebei beschouwen als een ideaal uitgangspunt voor onze benadering van China. Maar we willen in het kader van de Vlaamse houding, die zich vooral concentreert op Noord-Oost-China, met name Shenyang, Tianjin en Qingdao, kijken wat de mogelijkheden zijn voor verdere samenwerking.

Ook in dat kader zijn we van plan om daar een dienstencentrum te openen. Een dienstencentrum in een door Vlaanderen erkend centrum. We zullen daar een bureau openen dat we van plan zijn constant te bemannen. We zullen dat doen samen met de Universiteit Gent en de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel. Dat punt zou bedoeld zijn als aansprekingspunt voor de Oost-Vlaamse bedrijven die naar China willen gaan en anderzijds voor de Chinese bedrijven die belangstelling hebben voor Oost-Vlaanderen.

Tot zover China.

Wat nu betreft de interpellatie van collega Van Belle.

Vietnam is een land met veel mogelijkheden. Het is een snelgroeiend land. Het is na India en China het land in Azië met de meest constante groei. Dat is geen groei van de double digit, twee getallen, maar een constante groei van 8% à 9%. Wij zijn daar sterk aanwezig. Ook de Universiteit Gent, met wie wij zoveel mogelijk samenwerken bij onze buitenlandse projecten, is daar aanwezig. Professor Sorgeloos van de Universiteit Gent is een wereldautoriteit op het gebied van de aquacultuur. Aquacultuur heeft zich trouwens ontwikkeld tot het vierde exportproduct van Vietnam.

Wij worden sterk gewaardeerd door de bedrijven die daar actief zijn. Ik wil verwijzen naar het seminarie dat hier vorige maand heeft plaats gehad en waarop 115 deelnemers aanwezig waren.

We zijn er ons van bewust dat er hinderpalen blijven in Vietnam. De administratie is niet altijd eenvoudig. Het transport naar het binnenland is ook nog altijd niet eenvoudig. Maar we hebben in Hu Chi Minh City, de economische hoofdstad – de politieke hoofdstad Hanoi ligt in het noorden, 1 800 kilometer daar vandaan en daar is ook onze ambassade – het Flanders Economic Bureau geopend met de bedoeling om van daaruit de bedrijven te ondersteunen.

Daar is op dit ogenblik Flanders Concrete – Beton Vlaanderen, zou men kunnen zeggen – reeds gevestigd. Dat is een conglomeraat van bedrijven uit Oost-Vlaanderen die daar een samenwerking hebben met twee Vietnamese staatsondernemingen om een fabriek te openen die een jaarlijkse productie moet leveren van 250 000 betonnen dwarsliggers voor de modernisering van het spoorwegennet.

We verwachten dat er zich daar binnenkort nog twee firma's zullen vestigen.

DEBATTEN

Ik denk dat ik daarmee concreet geantwoord heb op de vragen van de collega.

We zijn trouwens van plan om op korte termijn, naar aanleiding van de Belgische week, in januari, in Hu Chi Minh City de Oost-Vlaamse aanwezigheid sterk te benadrukken. Bij die gelegenheid worden er economische seminaries georganiseerd en zou ook het toeristische potentieel van Oost-Vlaanderen naar voor gebracht worden. Er zijn een aantal degustatieavonden voorzien en samen met Erov en de diensten van collega Dauwe zijn we erin geslaagd een twaalfstal Oost-Vlaamse bedrijven ervan te overtuigen om hun producten op die degustatieavonden aan te bieden.

Op middellange termijn zullen we vanuit dat bureau in Hu Chi Minh City een nieuwe economische zending organiseren naar Vietnam.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, deze problematiek.

Ik heb dan nog een tussenkomst van collega De Coninck in verband met het Informatiepunt Europa Direct.

U zegt dat men binnen het Meetjesland ook van plan is om een Europadag in te richten en u vraagt wat wij daar kunnen doen van medewerking.

Ik wil verwijzen naar Flikkendag in Gent. Naar aanleiding van Flikkendag hebben wij meegewerkt met het Informatiepunt Europa Direct. Dat was een enorm succes. Wij hebben hier die dag ongeveer 20 000 bezoekers gehad die onze stand bezocht hebben. U weet ongetwijfeld, Mijnheer de Voorzitter, dat er op dat ogenblik in Gent meer dan 100 000 bezoekers waren. Het was de absolute topper van Flikkendag. Wij hebben onze bescheiden bijdrage kunnen leveren, maar wij hebben ook een meer dan bescheiden graantje qua belangstelling meegepikt voor de provincie.

In die context bewijst dat ook hoe nuttig het is om met de diensten samen te werken, want het is met de dienst Communicatie dat we dat allemaal hebben kunnen voorbereiden en uitvoeren.

We hebben er kunnen voor zorgen dat wij veel meer volk over de vloer hebben gekregen dan op een traditionele opendeurdag.

Het Informatiepunt Europa Direct heeft eigenlijk verschillende peilers.

Het wordt voor een stuk gefinancierd vanuit Europa, voor een stuk vanuit Buitenlandse Zaken, voor een stuk door de provincie en er is nu ook belangstelling van Vlaanderen om te participeren.

Het bestaat 10 jaar.

U weet dat wij een aantal verjaardagen vieren: 10 jaar Informatiepunt Europa Direct, 50 jaar Europa en 15 jaar Verdrag van Maastricht.

Wij hebben ervoor geopteerd om met ons Infopunt de baliefunctie sterk te benadrukken. Jaarlijks bieden zich aan de balie, hier aan het Zuid, 3 000 mensen fysiek aan. De mensen komen daar om inlichtingen en documentatie over Europa.

Daarnaast krijgen wij heel wat vragen voor documentatie per mail binnen, zowel vragen van individuen als van verenigingen alsook vooral van onderwijsinstellingen, want wij zijn ook zeer sterk op het onderwijs geïntereerd.

Even belangrijk zijn de directe acties die we dan doen naar het publiek. Zo hebben we hier een drietal jaren geleden Europa Pick Up gehad waarop we 3 000 laatstejaars uit de humaniora van Oost-Vlaanderen bij elkaar gebracht hebben.

Een ander belangrijk element zijn de maandagavondlezingen die we hier gedurende een aantal jaren georganiseerd hebben en waarop we telkens ambassadeurs uit Europa, maar ook van buiten Europa, uitgenodigd hebben om hun indrukken over Europa weer te geven.

Dat is belangrijk.

Ik heb al verwezen naar Flikkendag en binnenkort hoop ik u allen te mogen uitnodigen op de slothappening van die verjaardagen – 10 jaar, 15 jaar, 50 jaar – die op 13 december zal plaatshebben. Het geheel kadert telkens ook in de bredere communicatiestrategie van het provinciebestuur en een volgende activiteit zullen we allicht kunnen inrichten bij de collega's van het Meetjesland, waar ze zeer actief zijn zowel binnen het Streekplatform+ als binnen de Resoc en soms allebei samen.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, het antwoord op de vragen met betrekking tot internationale betrekkingen.

Dank u.

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat het Kyoto-protocol betreft heb ik mij misschien een klein beetje verkeerd uitgedrukt. Men kan natuurlijk iets ondertekenen, maar het vergt dan nog een extra inspanning om dat effectief te gaan toepassen.

Ik zou ook nog willen zeggen dat ik absoluut geen bijval van het Vlaams Belang wens, want ik zal het opnemen voor elke minderheid. Of het nu gaat over Berbers of Koerden of moslima's die hier een hoofddoek wensen te dragen, ik neem het op voor elke minderheid.
Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Ik dank iedereen voor zijn interesse voor dit punt.
Het is de eerste keer bij mijn weten dat zoveel mensen tussenkomen over onze internationale relaties. Zelfs, Mijnheer Joris, over Las Casas was nog in het juiste onderwerp.

RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW - AFRONDING AFBAKENINGSSTUDIES: VRAAG OVER DE ZIN "DE HOOP IS OM IN 2008 DE AFBAKENING VAN DENDERMONDE, ZELE EN TEMSE DEFINITIEF TE KUNNEN LATEN VASTSTELLEN DOOR DE PROVINCIERAAD."

Mevrouw Verheyden

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
In de beleidsnota 2008 las ik op pagina 14 'De hoop om in 2008 de afbakening van Dendermonde, Zele en Temse definitief te kunnen laten vaststellen door de provincieraad'. Het woord 'hoop' heeft bij mij hetzelfde effect als – en ik ga hier geen Engelse termen gebruiken maar wel een Arabische – 'insjallaha'.

Dit wil in vele gevallen zeggen dat men wel de intentie heeft om iets te doen, maar dat men er meestal niet toe komt. Daarom vraag ik om in de beleidsnota krachtiger taal te gebruiken, namelijk dat men in 2008 het kleinstedelijk gebied Temse definitief vastlegt. Kan de tekst dan ook aangepast worden?

Voor de ongeveer 500 gezinnen van 'het Waesmeer', waarvan het grootste gedeelte woonwagengedwongen bewoners zijn, is het zeer dringende zaak. Zij hebben reeds te lang moeten wachten terwijl er voor grote dure verkavelingen zoals 'de Zaat' er bijna onmiddellijk maatregelen kunnen getroffen worden.
Dank u

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW – AFRONDING AFBAKENINGSSTUDIES: TUSSENKOMST OVER DE AFBAKENING AGRARISCHE EN NATUURLIJKE STRUCTUUR EN OVER HET PRUP RUIMTELIJK PROJECT MOERVAART

Mevrouw Van Duyse

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Graag had ik volgende 3 vragen i.v.m. het beleidsdomein ruimtelijke ordening voorgelegd.

1. Het is de taak van de Vlaamse overheid om de agrarische en natuurlijke structuur af te bakenen. De verschillende betrokken actoren, ook de provincie, nemen deel aan het overleg en brengen op verschillende momenten in de procedure advies uit of nemen een standpunt in.
Voor wat onze provincie betreft is de procedure voor de regio Brugge-Meetjesland achter de rug.
Voor de regio Schelde-Dender en de regio Leiestreek ligt het programma voor overleg voor en bilateraal overleg met Vlaanderen is gaande.

DEBATTEN

De regio's Vlaamse Ardennen en Waasland bevinden zich in de verkenningsfase.
Hoe gaat onze provincie hiermee om ?
Welke procedure wordt gevolgd om haar inhoudelijk advies voor te bereiden ?
Is er overleg geweest met de betrokken actoren?

2. In de beleidsnota is er sprake van een PRUP ruimtelijk project Moervaart.
Wat houdt dat juist in of wat is het doel ervan ?
Houdt dit verband met een in maart en september 2006 gehouden workshop rond een project Moervaart waar alle betrokken gemeenten, polderbesturen en andere actoren waren uitgenodigd om hun visie in verband met dit project te geven?
Sindsdien is er geen vervolg of feedback meer geweest.
Indien dit PRUP hiervan een vervolg is, wat is er dan van de verschillende visies overgenomen of gaat dit PRUP maar over een bepaald deelaspect?
Indien niet, krijgt dit overleg dan een nog een vervolg?
3. Tot slot nog een laatste vraag: in de raad van februari heb ik de vraag gesteld naar de opstelling van een provinciaal RUP ter afschaffing van het oostelijk omleidingstracé op het gewestplan van de provinciale baan N403 op het grondgebied van de gemeenten Stekene en Sint-Gillis-Waas. Toen heeft de gedeputeerde geantwoord dat het inderdaad een provinciale taakstelling is en dat waarschijnlijk dit PRUP in het najaar van 2007 zou opstarten.
Ondertussen staan de streefbeeldstudie in verband met de provinciale baan N403 en de mobiliteitsstudie voor het Waasland, die dit PRUP mee moeten ondersteunen, toch al iets verder.
Daarom de vraag: wanneer zal het PRUP worden opgestart?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW – AFRONDING AFBAKENINGSSTUDIES: VRAGEN OVER DE UITVOERING OP HET TERREIN VAN DE VAN KRACHT GEWORDEN RUP'S/DEELRUP'S BIJ DE AFBAKENINGSPROCESSEN VAN DE KLEINSTEDELIJKE GEBIEDEN

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Van de beleidsnota kunnen we onthouden dat in normale omstandigheden, de afbakeningen van de kleinstedelijke gebieden Dendermonde, Zele en Temse (er is al naar verwezen) definitief zullen kunnen vastgesteld worden door de provincieraad.

Na het van kracht worden van de daarbij horende RUP's of deelRUP's, volgt de uitvoering op het terrein. In bepaalde gevallen worden er aan de afbakening ook actieprogramma's gekoppeld en elke afbakening gaat normaliter gepaard met de ontwikkeling van een regionaal bedrijventerrein.

In de dossiers die daarvoor tot op heden aan de provincieraad werden voorgelegd, namelijk Aalter, Zele, Temse en Dendermonde werd steeds in het midden gelaten wie de ontwikkeling op zich zal nemen. Dit alles maakt en vraagt dat er een degelijke en constante opvolging op touw wordt gezet.

Kan de gedeputeerde daarom aangeven:

- hoe concreet gestalte zal gegeven worden aan het binnen de afbakeningslijn te voeren stedelijk gebiedsbeleid;
- hoe de mogelijk voorziene actieprogramma's gerealiseerd zullen worden;
- hoe bepaald wordt wie de ontwikkeling van de bedrijventerreinen op zich neemt en wat de rol en de positie van de POM is;
- wat het monitoringsysteem is om dit alles op te volgen.

Dank u.

De heer voorzitter

Voor de volgende tussenkomst verwachten we mevrouw Van Hoorick maar intussen gaan we naar de heer Tanguy Veys.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW – AFRONDING AFBAKENINGSSTUDIES: VRAGEN OVER DE OPMAAK VAN SECTORALE BPA'S VOOR ZONEVREEMDE JEUGDINFRASTRUCTUUR

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Elk jaar trekken tijdens de zomervakantie honderdduizenden jongeren op kamp. Het jeugdtoerisme zit in de lift. Het gaat dan over jeugdverblijfscentra, kampeerterreinen en soms jeugdlokalen.

In Vlaanderen blijkt er op dat vlak een schaarste te bestaan. Jeugdbewegingen moeten steeds vroeger op zoek gaan naar een geschikte kampplaats. Elk jaar worden plaatsen opgedoekt of stoppen uitbaters. Van de bestaande jeugdverblijfscentra, jeugdlokalen en kampplaatsen blijkt 45 percent zonevreed te zijn.

In een omzendbrief van 22 september 1998 heeft de toenmalige minister gevraagd om dit planologisch op te lossen via een sectoraal BPA.

In 2005 verklaarde de minister van Ruimtelijke Ordening, Dirk Van Mechelen, in de commissie voor Leefmilieu Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, dat hij in antwoord op een vraag van de CD&V-politica Joke Schauwvlieghe, toen nog niet kon inschatten in welke mate in de provincie Oost-Vlaanderen actief werd meegewerkt.

Ik had graag vernomen van de deputatie:

- In welke mate is de provincie Oost-Vlaanderen betrokken geweest bij de opmaak van sectorale BPA's waardoor jeugdverblijfscentra, jeugdlokalen en kampplaatsen in Oost-Vlaanderen geregulariseerd werden?
- Wat is de visie van de deputatie hieromtrent?
- Welke sectorale BPA's inzake zonevreedde jeugdverblijfscentra, jeugdlokalen en kampplaatsen in Oost-Vlaanderen staan nog op stapel?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Veys, mevrouw Pede uw tussenkomst graag.

Mevrouw Pede

Dank u, Voorzitter, mag ik misschien eerst de vraag stellen van mevrouw Van Hoorick, ze heeft het mij gevraagd.

De heer voorzitter

Mevrouw, u gaat nu loco mevrouw Van Hoorick spreken, u hebt het woord

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW – AFRONDING AFBAKENINGSSTUDIES: VRAGEN OVER DE PRUP'S (PROVINCIALE RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN) DIE IN EEN VOORBEREIDENDE FASE OF EEN UITVOERINGSFASE ZIJN

Mevrouw Pede loco mevrouw Van Hoorick

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Naast de opmaak van de PRUP's in het kader van de afbakening van de 11 kleinstedelijke gebieden en van de regionale bedrijventerreinen van de 5 specifieke knooppunten, wordt ook nog gewerkt aan een aantal PRUP's om gestalte te geven aan het eigen ruimtelijk beleid. Ik lees in de beleidsnota dat dienaangaande in 2008 de opmaak voorzien is van een PRUP glastuinbouw en van een PRUP ruimtelijk project Moervaart.

Daarnaast is de provincie ook nog bevoegd voor onder meer de opmaak van de PRUP's als gevolg van gunstige planologische attesten die door de deputatie werden afgeleverd. Alles samengeteld gaat het waarschijnlijk om een uitgebreid lijstje.

Kan de gedeputeerde daarom eens een overzicht geven van de PRUP's die in een voorbereidende of uitvoerende fase zitten en aangeven wat de individuele stand van zaken is. Tot zover de vraag van college Van Hoorick.

De heer voorzitter

En nu uw eigen tussenkomst, Mevrouw.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW - OPMAAK FLANKERENDE STUDIES VOOR DE AFBAKENINGSSTUDIES: IN WELKE GEVALLEN IS ER MER, MOBER, RVR NODIG BIJ DE AFBAKENING VAN DE KLEINSTEDELIJKE GEBIEDEN EN REGIONALE BEDRIJVENTERREINEN VAN DE SPECIFIEK ECONOMISCHE KNOOPPUNTEN? WORDT DE VERPLICHTING TOT OPMAAK VAN DEZE DEELSTUDIES ALS EEN REMMENDE FACTOR OF EERDER ALS EEN VERSTERKING AANZIEN?

Mevrouw Pede

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

In de dossiers die in het kader van de afbakening van de kleinstedelijke gebieden en regionale bedrijventerreinen van de specifiek economische knooppunten aan de provincieraad worden voorgelegd, stel ik vast dat er meer en meer offertes worden uitgeschreven voor studies zoals een milieueffectenrapport (MER), een mobiliteitseffectenrapport (MOBER) en een ruimtelijk veiligheidsrapport (RVR). In de beleidsnota lees ik onder punt 2.4 dat door de gewijzigde regelgeving deze studies noodzakelijk geworden zijn.

Kan de gedeputeerde aangeven in welke gevallen er een MER, een MOBER of een RVR nodig is? Daarnaast getuigt het van behoorlijk bestuur om bij voorbaat alle mogelijke effecten en risico's voor mens en natuur in te schatten om de noodzakelijk te nemen maatregelen te kunnen voorzien en de afweging te maken of de ontwikkeling van een regionaal bedrijventerrein op een bepaalde plaats wel opportuun is of niet.

De opmaak en beoordeling van dergelijke studies vergen echter veel tijd.

Ook is er de vaststelling, dat op heden bedrijven het moeilijk hebben om zich in Oost-Vlaanderen te vestigen bij gebrek aan beschikbare industriegrond. Vandaar mijn bijkomende vraag of de verplichtingen tot opmaak van deze deelstudies als een remmende factor of eerder als een versterking worden aanzien.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW – VOORBEREIDING HERZIENING PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN EN RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN VLAANDEREN: PLEIDOOI OM DE GEMEENTEN DIE GEEN KLEINSTEDELIJK GEBIED ZIJN OOK NOG GROEIKANSEN TE GEVEN

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Gezien het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan dient herzien te worden in 2009 waar men al start met de voorbereidingen in 2008 en gezien de provincie in 2008 een advies dient voor te bereiden voor de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wil ik hierbij een pleidooi houden om de gemeenten die geen kleinstedelijk gebied zijn in de toekomst ook nog groeikansen te geven.

Een gemeente zoals Zelzate, die in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als buitengebiedgemeente en in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan als hoofddorp wordt aangeduid (maar in werkelijkheid wel functioneert als een kleinstedelijk gebied en ook deze karakteristieken heeft, het is namelijk een dicht bebouwd gebied, in Zelzate wonen er gemiddeld 888 personen per km² dat is bijna het dubbele van het Vlaams gemiddelde). Het is ook voor een groot deel een op zichzelf functionerend gebied met veel voorzieningen en het heeft het zeer moeilijk om levensvatbaar te blijven als er geen of te weinig mogelijkheden gecreëerd worden voor wonen en bedrijven.

De hogere plannen geven zo'n gemeente weinig groeipotentieel omdat de elementen 'landbouw' en 'stagnatie inzake woningbouw' een zeer belangrijke plaats krijgen in de hogere plannen. Gezien de provincie bij het beoordelen van de Gemeentelijke Ruimtelijke Structuurplannen ook gebonden is aan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is het advies van de provincie aan de Vlaamse regering een unieke kans om een lans te breken voor die gemeenten die dynamiek in hun gemeente willen brengen door bedrijven aan te trekken met een nieuwe KMO-zone en door de huidige woongegelegen heden uit te breiden om nieuwe jonge dynamische gezinnen aan te trekken.

Zeker in Zelzate, waar nu al veel 65-plussers wonen en waar men een snellere veroudering van de bevolking dan het Oost-Vlaams gemiddelde verwacht, is dit heel belangrijk om de neerwaartse spiraal om te buigen.

In de korte periode die ik nu in deze provincieraad zetel, heb ik de gedeputeerde ervaren als iemand die bedrijvigheid en een bruisend economisch en sociaal leven een warm hart toedraagt.

Vandaar dat ik dus wil vragen aan de gedeputeerde om ervoor te ijveren dat bij de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en bij de herziening van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan ook de categorisering van de gemeenten aangepast wordt aan de werkelijke toestand, zodat ook een gemeente zoals Zelzate, een gemeente blijft met toekomstige groeimogelijkheden.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.4 RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW – VOORBEREIDING HERZIENING PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN EN RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN VLAANDEREN: VRAGEN OVER DE HERZIENING VAN HET PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN (PRS)

De heer Note

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ons structuurplan is in werking getreden op 24 maart 2004 en krachtens artikel 29 van het decreet tot ruimtelijke ordening dient dit herzien te worden binnen de termijn van 5 jaar. Ik vind het dan ook wel bijzonder lovenswaardig dat men reeds in 2008 zal starten met de voorbereidingen.

Mijn vraag daaraan gekoppeld is dan meteen:

- Hoe ziet u die voorbereidingen?
- Welke procedure zal daarop toegepast worden?
- Kunt u ons reeds een bepaalde timing geven waaraan men zich zal willen houden?
- Is er trouwens ook al nagedacht over bepaalde visies en denkplaatjes?
- Kunt u desnoods daarover wat vertellen en zodoende de tip van de sluier oplichten?

DEBATTEN

- Daarnaast ook nog een vraag betreffende het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ook daar dient de provincie een advies voor te bereiden over de herziening. Hoever staan we daarmee en is daar ook een timing voorzien?

In de pers van 20 november laatstleden las ik dat de gemeente Stekene en Sint-Gillis-Waas enige verzuchtingen hadden om als een bijzonder economisch knooppunt erkend te worden. Ook Zulte, Kruishoutem, Hamme, Assenede en Zelzate zouden hierbij kunnen gebaat zijn. Is er enige mogelijkheid dat de provincie Oost-Vlaanderen aan die verzuchtingen zou kunnen voldoen door op een bepaalde manier die vraag kracht bij te zetten?
Dank u.

BUDGET P. 410: G.U. 930 01/613 00 RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: VRAAG OVER DE GEMEENTELIJKE RUIMTELIJKE STRUCTUURPLANNEN

De heer De Coninck

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
In uitvoering van artikel 339 §9 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals daarnet aangegeven door collega Note, beter bekend als het DRO, is de deputatie bevoegd voor goedkeuren van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

Het belang voor een gemeente om te beschikken over een goedgekeurd GRS neemt meer en meer toe. Een gemeente daarentegen, die daar actueel nog niet over beschikt wordt immers beknot in het nemen van haar planningsinitiatieven. Hun BPA's dreigen in bepaalde gevallen niet meer opgestart of verdergezet te kunnen worden en voor de opmaak van een RUP is het te vroeg.

Gemeenten die naast een goedgekeurd GRS ook nog beschikken over een gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, over een conform verklaard plannenregister, over een vastgesteld vergunningenregister en over een register van de onbebouwde percelen, verkrijgen na vaststelling door de Vlaamse regering, ruimere bevoegdheden op het vlak van de vergunningverlening. Ze worden als 'ontvoogde gemeente' beschouwd. Ook dit gegeven is uiteraard niet onbelangrijk.

Kan de gedeputeerde aangeven hoever het staat met de GRS'en van de 65 Oost-Vlaamse gemeenten en kan hij een overzicht geven van de gemeenten die tot op heden ontvoogd werden verklaard?
Dank u.

BUDGET P. 414: B.U. 930 01/210 01 RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN – PLANNEN EN STUDIES, AANSCHAFFINGSWAARDE: VRAAG OVER NIEUWE VESTIGINGSMOGELIJKHEDEN IN DE GLASTUINBOUW

Mevrouw Deckers

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
De glastuinbouw neemt in Oost-Vlaanderen binnen de agrarische sector een bijzondere positie in. Over het economisch belang van de glastuinbouw bestaat weinig discussie, maar om de Vlaamse glastuinbouw competitief te houden zijn investeringen in nieuwbouw van serres noodzakelijk.

Tegelijkertijd moet er voldoende aandacht zijn voor milieu- en energieaspecten. Aan plannen vanuit de sector voor de bouw van nieuwe serres ontbreekt het nochtans niet, maar veel projecten worden afgeketst op vergunningsdossiers.

Nochtans kunnen glastuinders in principe overal in agrarisch gebied terecht voor de bouw van nieuwe serres. Het probleem ligt hem in het feit dat de noodzakelijke schaalvergroting de dossiers bemoeilijkt.

Niemand kan ontkennen dat een glastuinbouwbedrijf van pakweg 8 ha wel degelijk een visuele impact heeft op de omgeving, waardoor de overheid wel eens terughoudend optreedt. De uitbouw van glastuinbouwzone's zou hieraan een oplossing kunnen geven.

Hoe kan de provincie hiertoe bijdragen ?

Dank u.

De heer voorzitter

Hiermee sluiten we het vragenhoofdstuk af, maar er wordt een of andere repliek verwacht, Mijnheer De Buck, u hebt het woord.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Wat betreft de bezorgdheid van mevrouw Verheyden, ik denk dat ik haar toch wel kan geruststellen. De afbakeningsprocessen waar zij het over heeft zitten op schema. Als daar geen onvoorziene omstandigheden zijn buiten onze wil om, dan zullen die heel zeker in 2008 aan bod komen.

Op de vergadering van de 2de commissie op 4 januari, zal er een volledig overzicht gegeven worden van de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen, de stand van zaken en eventueel de moeilijkheden die daarbij ondervonden worden.

Wat betreft specifiek uw vraag over Temse, dan moet ik u eraan herinneren dat de afbakening van het kleinstedelijk gebied Temse met daarin begrepen het plan Waesmeer in oktober door onze raad voorlopig werd vastgesteld.

Het openbaar onderzoek is nu lopende – u kan dat zien op de website van de provincie – en zal eindigen op 17 januari 2008. In dit kader werd er reeds een informatievergadering gehouden in Temse voor alle betrokkenen op 13 november. Op uitdrukkelijke vraag van de gemeente Temse zal er trouwens nog een bijkomende informatievergadering worden gehouden specifiek voor het Waesmeer op 11 december.

Na het openbaar onderzoek, dat is gewoon de procedure, voorzitter, moet de PROCORO de bezwaren onderzoeken en adviezen formuleren. Nadien zal de provincieraad overgaan tot definitieve vaststelling. Vermoedelijk zal dit in de maand april of mei zijn, mevrouw. Ik denk, Voorzitter, dat ik hiermee de vraag van mevrouw voldoende behandeld heb.

Wat betreft de drievoudige vraag van mevrouw Van Duyse, ik zal beginnen met het derde antwoord. 'Het verkeersleefbaarheidsonderzoek en de streefbeeldstudie voor de N403 – Hoge Bokstraat' lopen helaas op dit ogenblik nog steeds. De streefbeeldstudie was eigenlijk beëindigd eind 2006. Het studie bureau heeft alle tot dan toe verzamelde gegevens gebundeld in een voorontwerp van eindrapport.

Conceptueel is het af op dit ogenblik. Maar thans is er wel gevraagd om de concepten in een draaiboek te steken en dit zowel voor korte, middellange en lange termijnacties. Eenmaal dit draaiboek gedragen wordt door de stuurgroep kan er gestart worden met de realisatie van de acties zoals overeengekomen in het draaiboek, Mevrouw.

Maar wij wachten evenzeer als u, tot we definitief uitsluitsel krijgen over de acties. Maar u was zo nieuwsgierig en ik ben daarmee begonnen.

Ik kom dan terug op de eerste vraag, een belangrijke vraag, in verband met de procedure voor de afbakening van de agrarische en de natuurlijke structuur, dat is een bevoegdheid van Vlaanderen.

Vier momenten waarop er input wordt gevraagd:

1. vraag naar informatie voor de analyse van de bestaande ruimtelijke structuur;
2. vraag naar formeel advies in het kader van de verkenningsnota;
3. standpunt van de provincie in het kader van het bilateraal overleg ten behoeve van het uitvoeringsprogramma;
4. vraag naar formeel advies op de gewenste ruimtelijke structuur en het programma voor uitvoering en onderzoek.

De Vlaamse overheid betreft systematisch de betrokken sectoren, in alle fasen van inspraak; zowel in de vraag naar formeel advies als bij de bilaterale overlegondes.

DEBATTEN

De sectoren zijn ook vertegenwoordigd in de klankbordgroep, die per regio samengesteld is met de bedoeling wanneer er tussen de sectoren tegenstrijdige visies zijn, dit uit te klaren.

De provincie brengt in elke fase advies uit.

Elk advies wordt besproken op het IDORO (het interdienstenoverleg met betrekking tot ruimtelijke ordening) waar alle betrokken diensten van de provincie bij betrokken zijn om voor het nodige evenwicht en de afweging tussen de belangen van de verschillende sectoren te zorgen.

U ziet dat wij eigenlijk ons best doen, dat wij die zaken opvolgen, het is uiteraard een materie die veel tijd en energie opslorpt.

Met betrekking tot de Moervaart:

Eigenlijk hebben we daar een vrij lang vooronderzoek gehad. We hebben het project Moervaart opgesplitst in drie fases:

- eerste fase: visievorming;
- tweede fase: opmaak van de nodige provinciale RUP's;
- derde fase: de uitvoering van de studie voor de aanleg van een jachthaven in het geval het provinciebestuur daar zou toe beslissen.

De opdrachthouder heeft het rapport opgeleverd, maar uiteindelijk waren de bevindingen, dat met betrekking tot een aantal aspecten, dit rapport geen voldoening gaf of dat men eigenlijk nog geen conclusies kon treffen.

Ook de IDORO vroeg nog een inhoudelijk bijwerking van een aantal visies.

Ook met betrekking tot de subsidiemogelijkheden was er onvoldoende duidelijkheid.

Nu heeft de deputatie op 28 juni 2007 beslist dat de opdrachthouder deze onderbouwing verder diende uit te werken maar er werd anderzijds beslist dat men met een tweesporenbeleid zou verdergaan.

Eenzijds verder studeren wat betreft een aantal aspecten, anderzijds wat betreft een paar hoogdringende zaken overgaan tot de tweede fase, t.t.z. het opstellen van de RUP's.

RUP's voor de zonevreemde jachthavens en voor het zonevreemd kanocentrum, omdat daarvoor de visie in de studie voldoende onderbouwd was.

Na de beslissing van de deputatie zijn de actoren in deze gecontacteerd. We zijn op dit ogenblik bezig met een aanzet tot voorontwerp en in december is er een voorontwerp voor de verschillende RUP's, zodanig dat we dan in de officiële fase zouden kunnen gaan, het officieel maken van de RUP's. Dat is de stand van zaken.

Wat betreft de andere aspecten wacht men op een verder onderbouwde visie om beslissingen te nemen. Op termijn kan er wel besloten worden om tot een grensoverschrijdend internationaal landschapspark Moervaart – Zeeuws-Vlaanderen over te gaan en dit in samenwerking met de provincie Zeeland en steunend op een INTTERREG-subsidie.

Ook de verdere RUP's in verband met de uitbreidingen of differentiëring van het domein Puyenbroeck. De RUP's ten behoeve van de waterlopen en hun oeverzones, de bestemming van de jachthaven in Lokeren, kunnen in een verdere fase uitgewerkt worden eens wanneer dat voldoende onderbouwd is. Ik denk dat ik daarmee geantwoord heb op de vraag van mevrouw Van Duyse

De vraag van de heer Maes in verband met de afbakening van de kleinstedelijk gebieden en de daaraan gepaarde acties. Hier zitten we met de problematiek van de afbakening, waar eindigt het domein van de ruimtelijke ordening stricto sensu juridisch en hoever kunnen we gaan in het bepalen en het uitvoeren van de acties.

Wanneer we een RUP opstellen wordt er natuurlijk altijd rekening gehouden met de realiseerbaarheid daarvan. Dat is een duidelijk aspect. Van in het begin is er afstemming tussen de planologen en diegenen die het plan uiteindelijk gaan realiseren. Een van de lacunes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is, dat er eigenlijk geen monitoringsysteem is opgesteld, t.t.z. een permanent controlesysteem op de verdere uitvoering van die RUP's.

In elk afbakeningsproces van een kleinstedelijk gebied wordt er een actieprogramma opgenomen met de actoren. De doelstelling, de actie, het instrument, de trekker en de partners kunnen aangegeven worden, maar de provincie beschikt eigenlijk niet over een systeem om dat allemaal op te volgen. Juridisch is het ook niet mogelijk om te bepalen wie de ontwikkeling van de bedrijventerreinen op zich neemt. Wanneer men de gemeente aanduidt, kan die gemeente zelf ook nog een partner kiezen om daarmee dat bedrijventerrein te ontwikkelen.

Stedenbouwkundige voorschriften krachtens welke bijvoorbeeld een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter alleen door de overheid zou kunnen worden verwezenlijkt, houdt een ontoelaatbare beperking in van de handelsbekwaamheid van de betrokken eigenaars. Wel is het sterk aangewezen dat de overheid, in deze de provincie, de ontwikkeling van de bedrijventerreinen sterk stuurt. Eigenlijk via de POM ook, beschikken we hier over een instrument waarmee desgevallend ondersteuning aan de gemeente kan gegeven worden.

Mevrouw Van Hoorick stelt een zeer uitvoerige vraag, eigenlijk te uitvoerig om hier in deze raad ten gronde te beantwoorden. Ik stel voor, ik heb het trouwens in mijn eerste tussenkomst gezegd dat we op 4 januari de tijd nemen om eens uitvoerig de stand van zaken van alle PRUP's te bekijken en dat we dan naar aanleiding van de commissievergadering, waarvan het verslag aan alle leden zal bezorgd worden, een stand van zaken zouden geven.

De tussenkomst van collega Veys. De collega stelt een zeer goede vraag, maar de provincie is eigenlijk tot op heden geen rechtstreeks betrokken partij bij de opmaak van sectorale BPA's rondom zonevreemde recreatie. De opmaak hiervan ligt immers in handen van de gemeenten. Wij hebben enkel een adviserende rol in de procedure tot opmaak van die BPA's, want u weet dat BPA's uiteindelijk nog altijd door de minister goedgekeurd worden.

Wij hebben geen overzicht van eventueel op stapel staande sectorale BPA's inzake zonevreemde jeugdverblijfscentra, jeugdlokalen en kampplaatsen in Oost-Vlaanderen. Maar op het niveau van het Vlaams Gewest wordt momenteel bestudeerd hoe de problematiek versterkt kan worden aangepakt. Dus, het is een probleem dat u aanraakt en op het niveau Vlaanderen is men op dit ogenblik aan het kijken hoe men daar uit zou kunnen geraken. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de provincie in de toekomst nader bij deze problematiek wordt betrokken. Maar u zult dat ongetwijfeld vernemen.

De vraag van mevrouw Pede is een zeer interessante, maar ook een zeer moeilijke vraag, Voorzitter. De rapportageplicht die inderdaad soms in bepaalde processen vertragend werkt.

Maar hoe zijn we daartoe gekomen? Wat is de basis daartoe?

Eigenlijk moet ik daarvoor het doelstellingenartikel, artikel 4 van het decreet van de ruimtelijke ordening quoteren.

"De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen."

Dus, eigenlijk wordt hier gesteld dat ruimtelijke ontwikkeling globaal en integraal moet bekeken worden. Hieruit blijkt dan natuurlijk dat er een aantal studies kunnen gemaakt worden, zoals de MER, de MOBER, de RVR die in se een meerwaarde moeten meebrengen.

Natuurlijk vereist het tijd en moeten wij heel wat studies uitschrijven om dat te doen. Laat mij toch aan de hand van een voorbeeld illustreren dat dit soms zeer nuttig kan zijn.

Wanneer wij bijvoorbeeld de afbakeningslijn van een kleinstedelijk gebied vastleggen, komen we tot de confrontatie tussen de grenzen van het buitengebied en het stedelijk gebied. De meest getroffen actor hierbij is gewoonlijk de landbouw. Vanuit het specifiek oogpunt van de afbakening kunnen we daar niet rechtstreeks rekening mee houden, maar wij vragen aan de VLM om een landbouwtoets te maken en deze landbouwtoets licht ons dan voor over de bedrijfsuitvoering op landbouwgebied binnen de afbakeningszone. Dat laat ons toe te kijken wat de toestand van de bedrijven is en wat de gevolgen zijn voor de bedrijven wanneer we binnen die zone gaan werken. Op dat ogenblik kunnen we ook flankerende maatregelen gaan nemen. Het is maar een voorbeeld van een voorbereidende studie die kan gemaakt worden en die direct zijn belang kan hebben.

DEBATTEN

Verder is het ook zo dat een aantal ruimtelijke uitvoeringsplannen MER-plichtig zijn, bijvoorbeeld wanneer ze het kader vormen voor het toekennen van een vergunning en wanneer ze niet het gebruik regelen van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhouden.

Ik zou u gans de reglementering hier kunnen opsommen, maar ik denk niet dat dit de bedoeling is. Maar wanneer er twijfels bestaan over het al dan niet MER-plichtig zijn van bepaalde plannen, kunnen we altijd de cel MER raadplegen.

De veiligheidsrapportage is belangrijk wanneer laagdrempelige of hoogdrempelige bedrijven zich zouden vestigen op de industriezone waar het over gaat. Tot zover deze vraag, Voorzitter.

De vraag van mevrouw De Meyer, die terecht bezorgd is over de groeimogelijkheden in het buitengebied. Het is dus inderdaad zo dat via het Structuurplan Vlaanderen, Vlaanderen ingedeeld is in stedelijk gebied, waar een aantal dingen mogelijk zijn en in buitengebied waar er heel wat beperkingen zijn, Mevrouw.

Er is een soort 'tussencategorie' gecreëerd, de economische knooppunten, die geen stedelijke gebieden zijn maar die wel recht hebben op een regionaal bedrijventerrein. Het is zo dat de minister zich wel bewust is dat er een aantal problemen zijn en dat hij eigenlijk op een dubbel niveau bezig is met de herziening van het RSV.

Dus een kortlopende herziening van een beperkt aantal knelpunten, die eigenlijk op dit ogenblik in voorbereiding is.

Maar de minister heeft ook meegedeeld, ik was deze morgen nog bij hem, dat hij van plan is tegen 2012 een globale herziening van het RSV voor te bereiden.

Ik denk, Mevrouw, dat het dan belangrijk is dat men uit de verschillende politieke families, als men het daarover eens is, er gaat voor ijveren dat die rigide tegenstelling tussen het buitengebied en het stedelijk gebied zou gemilderd worden. Helemaal wegnemen kan niet, maar het is inderdaad soms vrij streng op dit ogenblik.

Zelzate is op dit ogenblik niet weerhouden als economisch knooppunt. Ook binnen de studie van het SPRE wordt Zelzate-Assenede niet weerhouden als dringend punt om economisch knooppunt te worden.

Maar vanuit de provincie hebben wij – straks moet ik dat aan collega Note ook meedelen, wanneer hij dat in een breder kader heeft over de vraag naar bijkomende economische knooppunten – reeds aangedrongen bij de minister dat hij Zelzate-Assenede daarbij zou opnemen.

Ik denk dat ik daarmee geantwoord heb op uw vraag, Mevrouw.

Ik wil hierbij nog aanvullen, wij mikken doorgaans op assen wanneer wij vragen stellen. Het feit dat de A11 eigenlijk een autoweg gaat worden, wijst op het economisch belang en het is in die sector ook belangrijk dat wij kijken naar Stekene en Sint-Gillis-Waas, die vragende partij zijn om economisch knooppunt te worden. Wij hebben Assenede en Zelzate een beetje verder, maar dat is geen probleem, we gaan dus meemaken dat Eeklo een stuk van zijn regionaal bedrijventerrein zal krijgen in Balgerhoeke, grenzend aan diezelfde A11.

Betreffende mijnheer Note. Ik was eigenlijk al voor een stukje bij de vraag van mijnheer Note, want de antwoorden vloeien in elkaar over.

Wat betreft het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, het dateert van 2004 en een structuurplan kan om de 5 jaar worden herzien en we zijn ook van plan om dat ook te doen. Wanneer we daar werk willen van maken in 2009, dan beginnen we best met de voorbereidende studie in 2008 en we zijn dan ook van plan om dat te doen.

De formele fase duurt een jaar tot anderhalf jaar, eens we zo ver zijn na de studiefase. Dat begint met een plenaire vergadering, dan een voorlopige vaststelling in de provincieraad, een openbaar onderzoek van 60 dagen, het advies van de PROCORO, de definitieve vaststelling in de provincieraad en de goedkeuring door de minister.

Uiteraard, voor we kunnen beginnen aan die formele fase, Voorzitter, moeten we weten wat we willen in herziening stellen, en daarmee was de collega eigenlijk een beetje vroeg met zijn vraag om een overzicht te geven van ...

We beginnen met een bevragingfase, een ruime raadpleging, om te kijken wat we allemaal moeten doen, we hebben nu wel een paar ideeën maar ik denk dat het nog veel te vroeg is om eigenlijk nu al te zeggen in welke richting we gaan. Laten we de verschillende stappen doorlopen en er zal wel voldoende voorlichting zijn via de commissie en via de raad naar de stand van zaken in deze.

Wat betreft de vraag van de collega naar de economische knooppunten: wij hebben al in een advies naar de minister, met betrekking tot de gedeeltelijke herziening van het structuurplan Vlaanderen, een nota overgemaakt waarin wij aangedrongen hebben om een aantal bijkomende economische knooppunten te krijgen in de provincie omdat we echt misdeeld zijn op dat gebied, Voorzitter.

We hebben nogmaals aangedrongen op de entiteit Kruishoutem-Zulte. In die context hebben we ook aangedrongen op Hamme, dat sterk vragende partij is om economisch knooppunt te worden. Hamme heeft zelfs op eigen kosten een uitgebreide studie laten maken waarin ze zelfs vragen om kleinstedelijk gebied te worden. Wij hebben ook Sint-Gillis-Waas en Stekene opgenomen samen met Zelzate en Assenede. Dat zijn dus allemaal punten die we opgenomen hebben in het vragenpakket en de suggesties naar de minister naar aanleiding van de gedeeltelijke in herzieningstelling van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

Ik herhaal het, waar de minister eigenlijk een tweesporenbeleid volgt, een partiële herziening waarin vooral nadruk gelegd wordt op de categorisering van de wegen, de bedrijvigheid, het wonen, en recreatie. Alleen naar aanleiding van twee elementen daarvan zijn wij geraadpleegd, namelijk, naar aanleiding van de categorisering van de wegen en de bedrijvigheid. Tegen 2012 is het de intentie van de huidige minister om het dossier voor te bereiden, zodanig dat 'men', wie er ook minister is van ruimtelijke ordening, op dat ogenblik en die ook in de Vlaamse regering zit op dat ogenblik, in 2012 tot een herziening kan overgaan. Tot zover mijn antwoord aan de heer Note.

Een zeer concrete vraag van mijnheer De Coninck. Eigenlijk moet ik beginnen met een soort moraliteitsuitspraak. 'De gemeenten hebben er alle voordeel bij om zo vlug mogelijk te voldoen aan de 5 kwaliteitsvoorwaarden, zodanig dat ze zelfstandig hun stedenbouwkundige vergunningen kunnen afleveren'.

We moeten vaststellen dat er van de 65 gemeenten er momenteel slechts 43 beschikken over een goedgekeurd GRS.

Van die 22 achterblijvers zijn er 13 nog volledig in de studiefase. Dat wil zeggen dat ze in het beste geval nog anderhalf jaar te gaan hebben.

7 Gemeenten hebben een of meerdere plenaire vergaderingen achter de rug en er zijn er 2 die het ontwerp GRS definitief hebben vastgesteld, die dus in de goedkeuringsfase zitten hier bij de provincie en met wie het dus goed gaat.

Maar in totaal zijn er nog een 20-tal gemeenten die zich zullen moeten reppen. Het feit dat er 43 gemeenten zijn die beschikken over een GRS, brengt uiteraard mee dat er een toename is in de opmaak van gemeentelijke RUP's en de provincie is hier uiteraard bij betrokken voor advies en goedkeuring.

Tot heden hebben wij in 110 verschillende GRUP's een advies of een goedkeuring moeten verlenen. Wat betreft de nieuwe procedure, de verzelfstandiging van de gemeenten om stedenbouwkundige vergunningen af te leveren zijn er 6 die in de nieuwe procedure zitten, namelijk Denderleeuw, Kruikebeke, Evergem, Sint-Laureins, Wetteren en Stekene.

5 gemeenten hebben wel voldaan aan de 5 voorwaarden en moeten alleen maar de stap zetten, ze zullen eerstdaags de stap zetten.

De collega die verantwoordelijk is voor de materie deelt hier mee dat een gemeente die verantwoordelijk is voor 1/5de van onze inwoners, en zekers 1/5de van onze dossiers, namelijk Gent, gisteren ook getekend heeft.

Dus ter vervollediging moet ik zeggen, 6 gemeenten en een grote stad hebben voldaan aan de nieuwe procedure.

Wat is de stand van zaken?

- 8 gemeenten voldoen aan 4 voorwaarden;
- 14 gemeenten voldoen aan 3 voorwaarden;
- 21 gemeenten voldoen aan 2 voorwaarden;

DEBATTEN

- 10 gemeenten voldoen aan 1 voorwaarde;
 - 1 gemeente voldoet aan geen enkele voorwaarde.
- Ik denk dat we die zullen moeten fusioneren

Gelach

Ik zal de naam niet zeggen, maar dat zal in de wandelgangen wel verspreid worden, denk ik.

Tenslotte, een belangrijke vraag van mevrouw Deckers in verband met de glastuinbouw. Het PRS bepaalt dat de provincie ontwikkelingsgebieden voor glastuinbouw moet afbakenen in provinciale RUP's. Een eerste initiatief, Voorzitter, is hier opgestart in het project Stokstorm te Deinze-Kruishoutem, vlakbij het provinciaal proefcentrum. De studiefase is afgerond op 27 september, er is een plenaire vergadering geweest.

In zitting van 14 november 2007 heeft de deputatie beslist dat het project kan doorgaan mits er rekening wordt gehouden met de opmerkingen in de plenaire vergadering, de visie van de Vlaamse Landmaatschappij en het standpunt van de Boerenbond op de PROCORO van 8 november 2007. Momenteel wordt het dossier voorbereid voor voorlopige vaststelling door de provincieraad het zou kunnen in februari van 2008.

Verdere provinciale initiatieven zijn er nog niet. Wel is de provincie betrokken bij een project rond glastuinbouw in Beveren, dat eerstdaags opgestart wordt. Collega Vercamer kan daar meer over vertellen.

In de rand moet ik ook vermelden, Mijnheer de Voorzitter, dat in Zeeland, in Zeeuws-Vlaanderen men een reusachtig project voor 300 ha glastuinbouw aan het voorbereiden is en dat in dat kader er eigenlijk al contacten zijn tussen de provincie Zeeland, de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent.

In het kader van INTERREG4 zou men een opleidingsproject organiseren hier in Gent om een aantal werknemers of werklozen op te leiden eventueel voor de betrekkingen die gaan vrijkomen in dat zeer uitgebreid terrein voor glastuinbouw dat zich eigenlijk juist over de grens zal situeren.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, mijn tussenkomst. Ik hoop hiermee zo volledig mogelijk geantwoord te hebben.

Derde gedeputeerde Peter Hertog

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,
Ik consulteer de raad.

Mevrouw Lafkioui heeft mij gevraagd of het een probleem zou zijn mochten we beginnen met de domeinen, want zij moet zich over een half uur verwijderen uit de raad.

Heeft er iemand bezwaar? Neen?

Dan beginnen we met de algemene tussenkomst van mevrouw Lafkioui in verband met de recreatiedomeinen.

RECREATIEDOMEINEN

BELEIDSNOTA P. 18-19: 2.6. RECREATIEDOMEINEN: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER DE RECREATIEDOMEINEN O.A. ALGEMEEN BELEID VAN HET DOMEIN PUYENBROECK, INVESTERINGEN IN HET DOMEIN PUYENBROECK ...

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit wordt een beetje traditie. Ik denk dat ik de afgelopen jaren al verschillende tussenkomsten heb gehouden over de provinciale domeinen, uiteraard niet steeds om in herhaling te vallen, te klagen of te zagen, maar ook omdat mijn betrokkenheid naar deze domeinen vrij groot is.

De provinciale domeinen hebben niet alleen op mij een bijzondere aantrekkingskracht, maar wellicht ook op veel Oost-Vlamingen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, we moeten toegeven dat Oost-Vlaanderen mooie recreatiedomeinen heeft die, dankzij hun unieke natuurlijke ligging, perfect beantwoorden aan de actieve en passieve recreatiebehoefte van de doorsnee bezoeker. Voor elk wat wils, voor jong of oud als het ware, is er een aanbod van natuur, waterrecreatie, educatie, enz. Een visie die ook onderschreven wordt in de beleidsnota door de gedeputeerde van Recreatiedomeinen: terug naar de oorspronkelijke doelstelling, dus recreatie voor allen, natuur, educatie en ja, zelfs duurzaamheid krijgt hier een bijzonder plaatsje. Als Groen!-fractie kunnen wij daar natuurlijk achter staan en tevreden zijn met deze stellingname.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, de vraag stelt zich dan ook: moet het nog meer zijn? Als we dan toch zo goed bezig zijn, is het dan nodig om nog uit te breiden? Of, zoals men de intentie heeft, om nog meer bezoekers aan te trekken, onder andere in Puyenbroeck?

Mijn vreugde is dus blijkbaar van korte duur.

Welke plannen stelt men voorop voor de provinciale domeinen?

Buiten een paar investeringen in de andere domeinen, bijvoorbeeld een moeras in domein Het Leen, een bosbeheerplan opstellen in Den Blakken, een bungalowpark in De Gavers, enz. blijven het kleine investeringen, behalve uiteraard voor het domein Puyenbroeck. Daar heeft men altijd wel grootse plannen voor.

Plannen die natuurlijk niet allemaal verwerpelijk zijn. Er zijn ook zeer goede intenties, zoals het werken aan duurzaamheid. Ik denk dan onder andere aan het duurzaamheidsproject Stream, de windturbines, de fietsroute naar Puyenbroeck. Dat klinkt ook allemaal zeer goed.

So far so good.

Anderzijds lezen we ook nog een aantal andere intenties – ik heb het daarnet al gezegd – zoals het bezoekersaantal verhogen met 10%. Ik verwijs hiervoor naar de beleidsnota.

Dus men grijpt alweer terug naar evenementen.

Ik herinner mij dat men nog niet zo lang geleden, in maart 2007, van plan was om minder evenementen te gaan doen. Van waar dus deze draai van 180°? Is dit wel haalbaar en realistisch voor het domein Puyenbroeck?

DEBATTEN

Meer bezoekers door meer evenementen betekent ook meer kosten. Zie in het verleden de kosten die we gehad hebben met de evenemententent. En ook uiteraard meer vervuiling. Dus eigenlijk minder duurzaamheid.

En, Dames en Heren, het stopt hier niet.

Het Diereneducatief Centrum wordt alweer van onder het stof gehaald. Wie dacht dat het project van de vorige gedeputeerde voorgoed begraven was, heeft het mis. Het zit misschien wel in de koelkast, maar het is niet begraven.

We gaan dit keer voor iets ambitieus. Het wordt namelijk een passief centrum. Ik ken wel passieve huizen – ik heb er al van gehoord tenminste – maar een passief educatief centrum is voor mij wel nieuw.

Mijn visie is – en misschien ben ik verkeerd – dat investeringen in gebouwen sowieso geld kosten. Zelfs als ze gesubsidieerd worden, zijn ze op zich niet energiebesparend.

Dus mijn vraag is: waarom opnieuw een investering en geen investering in bestaande zaken zoals de camping?

In de vorige legislatuur hebben wij gesproken om de camping te upgraden, om een hogere sterrengradatie te verkrijgen. Nu is dat een driesterrencamping, men zou willen gaan naar een vier- of vijfsterrencamping.

Blijkbaar heeft men nog niets geleerd uit het verleden van 'utopische projecten' die moeilijk uitvoerbaar blijken te zijn. En ik wil niet echt met het vingertje wijzen, maar ik moet het wel doen. Ik denk daarbij aan de strandzone die men wou aanleggen. Ondanks mijn kritische bedenkingen, zowel in de raad als in de commissie, over de waterkwaliteit en de concurrentie met maar liefst twee grote zwembaden op dezelfde locatie, bleef de vorige gedeputeerde Van Gaeveren bij zijn standpunt.

Nu kom ik tot de ontdekking dat die strandzone volledig is afgeblazen omdat de waterkwaliteit het niet toelaat.

Had men maar geluisterd, denk ik dan, Mijnheer de Voorzitter.

Als volgende actie is er eerst en vooral de naamsbekendheid van het domein Puyenbroeck verhogen door meer communicatie en, zeker tegen 2012, zo staat in de beleidsnota, de bereikbaarheid van het domein verbeteren. Iets wat wij als Groen!-fractie al twee legislaturen lang zeggen.

Zou het dan niet beter zijn om omgekeerd tewerk te gaan? Is het niet zinvoller om eerst aan de bereikbaarheid van het domein te werken en pas dan aan de naamsbekendheid? Dit onder andere door een betere openbare vervoerregeling uit te werken.

Trouwens, waarom maakt men zich geen zorgen over de bereikbaarheid van de andere domeinen? Deze zijn toch ook niet altijd zo duidelijk aangeduid. Onlangs passeerde ik nog in de buurt van Kaprijke en per abuis kwam ik terecht in De Boerekreek. De Boerekreek is ook niet zo gemakkelijk te vinden.

Den Blakken heeft ook verschillende uitgangen. Collega Rik Franck is verloren gelopen in De Gavers...

Gelach

De heer voorzitter

Hij is toch weer terecht gekomen, Mevrouw.

Mevrouw Lafkioui

Gelukkig.

... Als we dan toch aan de bereikbaarheid moeten werken, dan liefst voor alle domeinen.

Een bijkomend probleem dat ik hier ook al in het verleden gesignaleerd heb, is een beetje de onredelijke verdeling van de publiciteitsmiddelen ten opzichte van de andere provinciale domeinen.

Waarom geen promotiecampagne voor meer naamsbekendheid voor Het Leen, Den Blakken of De Gavers?

Integendeel, in het budget voor het domein De Gavers dringen er zich zelfs besparingen op op het vlak van promotie en publiciteit.

Wat maakt Puyenbroeck dan exclusiever dan de rest?

Uiteraard de golf.

Moet het misschien beter bereikbaar zijn omdat de golfers de weg zouden vinden naar hun putjes?

Behoort deze golf wel tot het domein, of niet? Het behoort alleszins niet tot de bevoegdheid van deze gedeputeerde.

Deze discrepantie in het beleid van het provinciaal domein Puyenbroeck is zichtbaar op verschillende terreinen. De gedeputeerde voor Domeinen wil veel inspanningen leveren om duurzaam en energiebesparend te werken, terwijl men op hetzelfde domein, onder de gedeputeerde voor Sport, heel wat investeringen wil doen in het provinciaal sportcentrum, dat allesbehalve energiebesparend is. De situatie is zelfs zo gespleten dat het eigenlijk niet meer logisch is.

Ik geef één concreet voorbeeld.

Voor de energiefactuur van het sportcentrum Puyenbroeck en het golfbedrijf moet de gedeputeerde voor Sport maar liefst 900 000 EUR betalen aan het domein Puyenbroeck, dit voor het gebruik van de faciliteiten.

De golf spendeert afgerond maar liefst 400 000 EUR onderhoudskosten.

Dit gaat nog steeds over hetzelfde domein.

Echt duurzaam en energiebesparend lijkt mij dit niet.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, het is allemaal goed bedoeld en ik erken ook wel de goede intenties van de gedeputeerde van de provinciale domeinen, maar zolang men de moed niet heeft om de knoop door te hakken en het provinciaal domein Puyenbroeck als geheel te beschouwen, en dit onder één gedeputeerde – wie dan ook – te plaatsen, komt mij dit wel eerder ongeloofwaardig over.

Ik durf dan de stoute vraag te stellen: is er dan geen enkele psychiater 'met wat gezond boerenverstand' die deze schizofrene situatie durft aan te pakken?

Dank u.

ONDERWIJS

BELEIDSNOTA P.15-17: 2.5. ONDERWIJS: ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Zenner-De Gryze

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het provinciaal onderwijs speelt al sinds jaar en dag een belangrijke rol bij de emancipatie en het scheppen van gelijke kansen.

Onderwijs 'goed voor de sterken, sterk voor de zwakken' of, met andere woorden, 'elke leerling telt' is binnen het provinciaal onderwijs zeker geen dode letter.

Op de derde commissie had ik naar aanleiding van de beleidsnota nog een aantal bedenkingen, maar vooral aandachtspunten, die cruciaal zijn en die blijvende aandacht vergen in de komende bestuursperiode omdat ik, en u zeker met mij, ervan overtuigd ben dat onderwijs de kritische succesfactor is als het gaat om emancipatie en gelijke kansen.

Volgende items verdienen zeker onze continue aandacht:

- zorgverbredend werken: scholen moeten pro-actief werken ten aanzien van veranderingen die zich opdringen naar aanleiding van het nieuwe decreet leerzorg;
- opvoedingsondersteunend: schoolachterstand heeft veel te maken met taalachterstand, doch evenzeer met socio-culturele minder gunstige omstandigheden. Denken we maar aan financiële problemen. Hier kunnen partners/organisaties, zoals 'Schulden op School' een kloof dichten voor gezinnen die het moeilijk hebben;
- blijvende aandacht moet ook gaan naar de al opgestarte preventieprojecten en nieuwe projecten dringen zich op, bijvoorbeeld in verband met cyberpesten;

DEBATTEN

- op het vlak van gezondheidsbeleid moeten lopende initiatieven verder uitgewerkt worden en moet men op zoek gaan naar nieuwe initiatieven zoals gezonde voeding, beweging, enz.
Maar, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, rond al deze items hoeven wij ons niet echt zorgen te maken binnen het provinciaal onderwijs.

Vorige week mochten wij, op initiatief van de voorzitter van de derde commissie, collega De Loor, een bezoek brengen aan de scholen van de campus Henleykaai.
Op het terrein konden wij merken dat directeurs, leerkrachten, opvoedend personeel dagdagelijks bekommerd zijn om hun leerlingen. Tal van projecten/initiatieven tonen aan dat binnen het provinciaal onderwijs mensen begaan zijn met zorgverbreding, gezondheidsbeleid, preventie, opvoedingsondersteuning en zoveel meer.

Ik maak hier dan ook van de gelegenheid gebruik de directeurs en hun personeel, samen met de mensen van de administratie, te bedanken en te feliciteren voor hun enorme inzet. Hun enthousiasme, hun begeesting toont duidelijk aan dat op het terrein elke leerling telt.

Ik had na ons bezoek in de mooie gebouwen van de campus Henleykaai die nacht toch nog een droom. Ik droomde van een mooie luifel voor de provinciale middenschool en tevens voor een oplossing van de twee containerklassen in het PIHS. Maar ik ben ervan overtuigd, Mijnheer de Gedeputeerde, dat wij hier vrij vlug een oplossing zullen vinden.
Dank u.

Applaus

BELEIDSNOTA P. 15: 2.5 ONDERWIJS – PIVA (PROVINCIAAL INTERN VERZELFSTANDIGD AGENTSCHAP): ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Door het nieuwe provinciedecreet worden vanaf 1 januari 2008 de fondsenvoorschotten en de intendantierekening afgeschaft. Het financiële beheer voor de provinciale scholen en CVO's blijft een absolute noodzaak.
Daarom zullen de provinciale scholen en CVO's opgaan in een PIVA, Provinciaal Intern Verzelfstandigd Agentschap.

Vanaf wanneer dienen de scholen en CVO's omgevormd te zijn tot een PIVA?
In welke scholen en CVO's zijn er reeds voorbereidingen hieromtrent getroffen?
Welke gevolgen hebben deze omschakelingen voor de scholen en CVO's?
Heeft dit eventueel gevolgen voor het personeel?
Wanneer een school of CVO niet omgevormd is binnen de vooropgestelde termijn, wat zijn dan de gevolgen hiervan?
Op welke wijze is het provinciebestuur vertegenwoordigd in een PIVA?

Om de voordelen van de schaalgrootte van de scholen en CVO's te behouden, kunnen er in bepaalde gevallen raamcontracten afgesloten worden. Deze wijzigingen zijn nog niet te zien in de financiële nota 2008.

Vanaf wanneer denkt de deputatie dat er hieromtrent een begrotingswijziging mag verwacht worden?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 15: 2.5 ONDERWIJS – PIVA (PROVINCIAAL INTERN VERZELFSTANDIGD AGENTSCHAP): ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Bij lectuur van de beleidsnota 2008, meer bepaald het onderwijshoofdstuk, werd ik getroffen door de implementatie van een PIVA, die in het vooruitzicht wordt gesteld.

Enig opzoekingswerk en navraag bij de gedeputeerde van Onderwijs zelf heeft het scepticisme dat mij bekruipt bij dat vooruitzicht tot op heden niet helemaal kunnen wegnemen.

Ik word verwezen naar het verslag van het Rekenhof over de rekening 2006 waarin staat te lezen: "Het provinciedecreet stelt met ingang van 1 januari 2007 een einde aan het systeem van bijzondere ontvangers en het gebruik van de intendantierekening."

Ik zie echter in datzelfde verslag dezelfde bedenking of opmerking, maar dan verwijzend naar tal van andere diensten, 21 in het totaal. Ik noem er een paar op als voorbeeld: de bestuursacademie, het jeugdhuis Heynsdaele, het recreatiedomein Puyenbroeck, de centrale bibliotheek, het domein Het Leen, enz.

Alles bij elkaar dus 21 provinciale initiatieven die door die opmerking worden getroffen.

Ook daarvoor maakt het Rekenhof de identieke opmerking, maar daar is er blijkbaar geen sprake of geen behoefte van een PIVA of enige andere vorm van verzelfstandiging.

Onderwijs komt nergens voor in de vele literatuur die ik heb geraadpleegd als voorbeeld van een materie die men via een PIVA zou kunnen gaan besturen, in uitzondering misschien het hoger onderwijs, ik denk Limburg.

Wij hebben destijds ons hoger onderwijs in een autonoom provinciebedrijf gestopt. Maar we hebben ondervonden dat het praktisch niet te doen was omdat de cumulatie van besluiten die men moet treffen zo belastend was dat het soepel werken – dat eigenlijk het grote voordeel zou moeten zijn van een dergelijke structuur – helemaal niet mogelijk was.

Ik zie dus met de beste wil van de wereld niet de dringende noodzaak in om, uitgaande van de bedenking van het Rekenhof, nu een PIVA onderwijs te gaan oprichten.

De noodzaak is mij niet duidelijk, maar misschien is het toch wel wenselijk.

Klassiek argument is meer soepelheid door verzelfstandiging. Daar staat echter tegenover: een toename van de complexiteit, een verlies ook aan transparantie voor de provincieraad die in feite de eigenlijke inrichtende macht is en dus minder democratische controle.

Vandaag is het de inrichtende macht, met name de provincieraad, die op basis van een voorstel van de deputatie, die de beleidsuitvoerder en de budgethouder is, de krachtlijnen van het onderwijsbeleid van de provincie vastlegt, onder andere via beleidsnota's en via de begroting.

De schooldirectie neemt het dagelijks bestuur waar, PIBO zorgt voor inspectie en begeleiding, de administratie bewaart de legaliteit, zorgt voor implementatievoorstellen van nieuwe decreten en besluiten en regelt de materiële en financiële organisatie, houdt personeelsdossiers bij, enz.

Een immens werk, maar administratief werk, naast de pedagogische inbreng van onze PIBO.

Ongetwijfeld zijn er nog een aantal andere dingen die ik niet wil vermelden, Mijnheer de Voorzitter, om deze tussenkomst niet nodeloos te rekken.

Het oprichten van een PIVA brengt een aantal verplichtingen mee die eigenlijk een stuk zekerheid zouden moeten brengen naar de inrichtende macht, naar de raad.

Maar laat ons eens kijken naar het begrip verzelfstandiging van 'welbepaalde taken van provinciaal belang', zoals gedefinieerd in het provinciedecreet en de commentaren die daaromtrent geschreven werden.

Neem nu bijvoorbeeld de definitie die door de VVP werd meegegeven en gepubliceerd in haar nieuwsbrief van september 2007. Ik citeer: "Verzelfstandiging van een overheidstaak betekent dat deze taak aan de bestaande overheidsorganisatie wordt onttrokken en in een andere, bestaande of nieuwe organisatie wordt geplaatst. Hierbij vermindert de centrale sturing over deze taak en/of verandert ze van aard. Van operationele studie naar meer strategische studie. De nieuwe organisatie krijgt dus een aantal beslissingsbevoegdheden. Deze beslissingsbevoegdheden hebben minstens betrekking op de beheersmatige aspecten, maar in vele gevallen ook op beleidsmatige aspecten."

Er is dus op zijn minst een grijze zone waarbij de inrichtende macht de kans loopt dat het beleid door de vingers glipt van de provincieraad, van de eigenlijk inrichtende macht.

DEBATTEN

Artikel 215 van het provinciedecreet stelt trouwens zelf in verband met die verzelfstandigde agentschappen: "Ze worden beheerd buiten de algemene diensten van de provincie zoals vermeld in titel 2, hoofdstuk 6."

Ik stel mij dus de vraag of daardoor de samenwerking met de 7de Directie en de 3de Directie niet op zijn minst voor een stuk wordt gehypothekeerd.

De leiding van de PIVA moet worden toevertrouwd aan een ambtenaar, naar mijn gevoel een superman of -vrouw, die vandaag allicht niet te vinden is in de administratie. Ofwel heeft men mensen die in de administratie gegroeid zijn en die het werk kennen, ofwel heeft men pedagogen en wellicht zal de verleiding groot zijn om de bestbetaalde ambtenaar te gaan aanduiden. Dat is een pedagoog voor het moment, die evenwel binnen zes maanden gaat verdwijnen – wat een bijkomend probleem is – maar die naar mijn gevoel van administratie niet genoeg op de hoogte is om de leiding te nemen voor een dergelijk geheel.

Eigenlijk wordt naar mijn gevoel de gedeputeerde van Onderwijs vervangen, althans voor de operationele autonomie, door het hoofd van het agentschap.

Het hoofd van het agentschap is het personeelslid dat belast is met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het agentschap, zo zegt artikel 215 van dat provinciedecreet.

Ik geef nog mee dat in een nota van de deputatie van 31 januari 2006 werd gesteld dat het hoofd van het agentschap blijft staan onder de provinciegriffier als hoofd van het personeel.

Dit zou blijken uit de memorie van toelichting.

De personeelsleden van de provincie die tewerkgesteld zijn bij een PIVA staan evenwel onder leiding van het hoofd van dat PIVA, niet van de provinciegriffier.

Hoe men dit alles gaat rijmen met het statuut van het provinciepersoneel, het decreet rechtspositie onderwijs van 1991, dat voor alle onderwijsnetten geldt, en de complexe regelgeving rond het onderwijs zelf is mij vandaag een raadsel.

Ik lees wel bij menig auteur en onder andere in het provinciedecreet zelf dat een intern verzelfstandigd agentschap een dienst is zonder eigen rechtspersoonlijkheid die door de provincie belast wordt met welbepaalde 'beleidsuitvoerende' taken. Taken van provinciaal belang die beschikken over operationele autonomie zoals die wordt vermeld in artikel 216 van het provinciedecreet.

Met andere woorden, de decreetgever beseft dat het gevaar bestaat dat beleidsuitvoerend wel eens ruim zou kunnen geïnterpreteerd worden.

De lectuur van 'Nieuwe griffels, schone leien', uitgegeven in samenwerking met de VVP, door Vanden Broele, is als waarschuwing aan te bevelen. Men vindt daarnaast een rits van mogelijke problemen, ook mogelijke oplossingen, aangereikt. Maar het zou mij te ver leiden om over elk van die zaken hier vandaag te gaan discussiëren.

Mijnheer de Voorzitter, ik ga besluiten.

Ons provinciaal onderwijs mag worden gezien. Er is aan sommige scholen 100 jaar gebouwd en bijgestuurd met zin voor evenwicht, oog voor kwaliteit en rekening houdend met wat de wet- en decreetgever ons oplegt.

Als ik het goed begrijp is het de bedoeling van de deputatie om tegen 1 januari 2008 te starten met een PIVA onderwijs. Dat biedt ongetwijfeld kansen, maar er staan evenveel bedreigingen naast. De voornaamste daarvan is de vermindering van de democratische controle en de versplintering op zijn minst van de beleidsuitvoering.

De onderwijscontext is bijzonder complex, een veelheid van structuren dreigt de core business, opvoeden en onderwijzen, te laten verzanden.

Er zijn niet alleen de eigen provinciale structuren met de administratie, PIBO, POV en de provinciale begeleidingsdienst, CAW, 3de en 7de Directie. Maar er zijn daarnaast ook een aantal andere structuren die ingrijpen op ons onderwijs. Ik denk aan scholengemeenschappen, lokale overlegplatformen, regionale technologiecentra, huizen van het Nederlands, samenwerkingsplatformen voor deeltijds onderwijs, consortia voor volwassenenonderwijs, enz.

Elk van deze structuren is gebonden aan een eigen regelgeving of decreet en al deze spelregels zijn verweven tot een ongelooflijk ingewikkeld netwerk. Degenen die daarmee kunnen werken zijn bijzonder zeldzaam.

Daar bovenop nu nog eens een PIVA-structuur zetten, of er hem tussenschuiven, conform het provinciedecreet, en compatibel met alle onderwijsregelgeving, eerlijk gezegd: ik weet het niet, ik zie het niet goed zitten.

Mijn ultieme vraag, verzoek aan de gedeputeerde dus: ga niet te vlug te werk, overleg grondig met alle betrokkenen, ook met de inrichtende macht, de provincieraad dus en zijn commissie Onderwijs, bekijk alstublieft alle andere mogelijkheden om aan de eis van het Rekenhof tegemoet te komen vooraleer de stap te zetten.

Dat er andere mogelijkheden zijn, blijkt uit een reeks artikelen van het decreet, namelijk het hoofdstuk 4 waar er gehandeld wordt over budget, budgetbeheer, budgethouderschap, enz.

Middelen worden aangereikt om tegemoet te komen aan de bedenkingen aan het Rekenhof, zoals die trouwens ook zullen moeten gebruikt worden in de andere diensten die ik heb vermeld.

Tot slot dit misschien nog, Mijnheer de Voorzitter.

In het verleden zijn er al te vaak en al te snel veranderingen in het onderwijs ingevoerd, die pas na zeer vele correcties, na veel bijsturen op alle mogelijke manieren hun nut hebben kunnen bewijzen.

De leerlingen zijn in de aanloopperiode vaak het slachtoffer geweest en het is om de leerlingen dat het gaat in de eerste plaats.

Laat ons daarmee rekening houden vooraleer met die PIVA te starten.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 15-16: 2.5 ONDERWIJS – VOLWASSENENONDERWIJS: VRAGEN OVER HET ASPECT AFSTANDSONDERWIJS : AANTAL UREN, AANTAL CURSUSSEN, KOSTPRIJS ...

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vanaf 1 september 2007 geldt er een nieuw decreet betreffende het volwassenenonderwijs. Vanaf nu moet er een centrumreglement opgemaakt worden in de plaats van een huishoudelijk reglement en het examenreglement.

Hier wordt speciale aandacht gevestigd op het gecombineerd onderwijs. Dit is een combinatie van contactonderwijs in de klas en afstandsonderwijs via de PC.

Door het afstandsonderwijs moet de cursist minder aanwezig zijn in de klas. Het decreet moedigt het gecombineerd onderwijs aan. In het verleden werd door de provincie al op een aantal plaatsen afstandsonderwijs georganiseerd, vooral taalonderwijs.

Hoe ver staat het nu met dit project?

Wordt het aantal uren afstandsonderwijs opgevoerd?

Hoe zal dit in de toekomst in zijn werk gaan?

Welke cursussen zullen zo onderricht worden? Of wordt dit enkel beperkt tot talen?

Graag had ik hierover meer informatie gewenst.

Wat bedraagt de kostprijs hiervoor voor de provincie en de cursist?

Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 16: 2.5 ONDERWIJS – ONDERWIJSFLANKEREND BELEID: VRAGEN OVER HET LEERLINGENVERVOER IN HET BUITENGEWOON ONDERWIJS

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op pagina 16 van de begroting lezen we dat de provincie middelen uittrekt voor flankerend netoverschrijdend onderwijsbeleid.

Het is in dat kader dat ik aandacht wil vragen voor een probleem dat waarschijnlijk alom bekend is, namelijk het probleem van het leerlingenvervoer voor kinderen van het buitengewoon onderwijs.

Het is duidelijk dat dit een probleem is dat past in een flankerend beleid. Het is ook een netoverschrijdend probleem en iets dat bovengemeentelijk is.

Mijn tussenkomst is zeker geen kritiek. Ik weet dat er dag in dag uit veel moeite gedaan wordt door leerkrachten, scholen, begeleiders en anderen om die busritten zo goed mogelijk te laten verlopen. Het is wel een oproep aan de provincie om toch ook in dit kader een initiatief te nemen.

Kinderen zitten dagelijks heel lang op de bus. Er zijn problemen voor het vinden van voldoende bekwaame begeleiders. Af en toe komt er in de pers wel eens een berichtje. Het is geen nieuw probleem natuurlijk, maar het is voor heel veel kinderen en hun ouders wel een dagelijks terugkerend probleem.

De provincie heeft zelf ervaring hierin en is dus bijzonder goed geplaatst om een initiatief te nemen. Ik bedoel met initiatief iets in de hele brede zin. Dat kan zijn:

- een rond de tafel brengen van alle betrokkenen;
- een studie over hoe die ritten te optimaliseren of hoe de begeleiders beter te ondersteunen;
- een creatief project naar de kinderen toe om de tijd dat ze op de bussen zitten toch iets nuttiger of aangenamer te laten verlopen.

Dat laat ik aan de gedeputeerde over.

Mijn vraag is eigenlijk: kan de provincie in het kader van dat flankerende beleid ook hier wat aandacht aan besteden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De opmerkingen van mevrouw Zenner sluiten nogal nauw aan bij het bezoek dat door de 3de commissie werd gebracht aan onze Gentse dagscholen, de campus Henleykaai, waarvan ik denk dat de aanwezigen nogal onder de indruk waren en gezien hebben dat er wel degelijk al heel veel aandacht wordt besteed aan de problemen of aandachtspunten die de collega hier stelt.

Wat betreft het gezondheidsbeleid, specifiek.

Sinds 1 september moeten alle scholen daar werk van maken. De ene is daar vanuit het verleden al iets verder mee gevorderd dan de andere. Op dit vlak was Gent net niet ons beste voorbeeld. Andere scholen zijn wat dat betreft al iets verder gevorderd. Maar ze zijn allemaal een opsomming aan het oplist van wat er de komende jaren moet gebeuren rond dat gezondheidsbeleid.

Gisteren is mij ook nog gemeld dat er vanuit de VLOR een netoverschrijdend initiatief zal genomen worden om hiervoor voorbeelden uit te werken. Daarvan zullen alle scholen gebruik kunnen maken om een gezondheidsbeleid uit te stippelen.

Dat betekent niet dat er wat dat betreft nog niets gebeurd is.

Een kleine greep misschien uit de verschillende voorbeelden die in onze scholen bestaan:

- op de eerste schooldag is er een 'gezond ontbijt' voor alle nieuwe leerlingen;
- onze eigen keukens zien er nauwgezet op toe dat er een zeer gebalanceerd menu wordt voorgezet tijdens de week;
- naast de bestaande automaten werd er in een aantal scholen reeds twee jaar geleden een Danone-automaat ingevoerd met gezonde producten;

- hetzelfde gebeurt met wereldproducten in de Gentse campus vanaf 1 januari 2008;
 - het PHTI heeft vanuit GOK-middelen een halftijdse verpleegster binnengehaald om ook pro-actief mee te werken aan het gezondheidsbeleid, enz.
- Dus er is al heel veel aandacht naar gegaan.

Ook onze Cel Sociaal Werk besteedt daar heel veel aandacht aan, onder meer rond middelengebruik, relaties en seksuele vorming, enz.

Wat betreft het nieuwe decreet leezorg, het zorgverbredend werken.

Misschien heeft de collega een beter zicht op de stand van zaken van dat ontwerpdecreet of voorstel van decreet. Wij hebben eigenlijk geen zicht op de vooruitgang en de meeste scholen, zeker van het buitengewoon onderwijs, vragen zich af in welke richting het precies gaat.

Gisteren is ook gebleken waarom de minister er de laatste tijd niet meer zoveel werk in gestoken heeft.

Hij had andere katten te geselen met de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs.

Nu dat achter de rug is, zal hij misschien werk maken van dit facet en dan volgen wij dat uiteraard ook op de voet op.

Hetzelfde geldt voor de financiële problemen die op school kunnen bestaan. Er zijn al twee keer samenkomsten geweest van 'Schulden op school' in ons provinciegebouw. Wij treden hier op als gastheer, maar wat betreft onze eigen scholen werken wij met ons eigen systeem van de CSW, dat leerlingen met sociale achterstand, financiële achterstand ten volle ondersteunt. Ik denk dat wij wat dat betreft tot de meest democratische onderwijsinstellingen in Vlaanderen mogen gerekend worden.

Alleszins bedankt voor de mooie woorden wat de ervaring betreft van vorige week.

Wat betreft de luifel – die komt regelmatig terug – hebt u natuurlijk gelijk als u zegt dat er nood is aan een dergelijke luifel. Maar ik vermoed dat we de komende jaren ook nog bezoeken zullen brengen aan andere scholen en in elke school zal men wel een infrastructuurprobleem op tafel leggen. U zult zien dat in andere scholen de luifel niet het grootste probleem is. Het is dus altijd een kwestie van prioriteiten stellen en de luifel zit momenteel niet in het prioriteitenlijstje.

Het PIVA-verhaal.

Dat is een heel complex en moeilijk verhaal dat door beide sprekers werd benadrukt.

Het is de bedoeling dat vanaf 1 januari 2008 onze scholen en onze CVO's worden opgenomen in een PIVA. Die omvorming moet op dat ogenblik ingaan omdat er anders geen vlotte betaling van de facturen, zoals dat nu gebeurt voor de werking van de school, meer mogelijk is.

Het gevolg van het nieuwe decreet, zoals gezegd werd, is: geen intendantierekeningen meer, geen fondsenvoorschotten meer.

Wij hebben aan het Rekenhof gevraagd, gesmeekt bijna, om een jaar uitstel te krijgen. In september hebben we het antwoord gekregen dat we geen jaar uitstel kregen. We zaten toen volop in de inschrijvingen en daarna kwamen de begrotingsperikelen aan bod. Dan is het natuurlijk al snel november alvorens men effectief werk kan maken van het instellen van het nieuwe systeem.

Moet dat een PIVA zijn?

Neen, dat moet niet verplicht een PIVA zijn. Het nieuwe provinciedecreet geeft verschillende mogelijkheden gaande van een puur provinciale administratie. Er zijn hier verschillende mensen uit de onderwijswereld aanwezig. Ik denk dat het centrale beheer van alle inkomsten en uitgaven van 19 scholen, gespreid over de hele provincie, niet de meest evidente zaak is. Dat is ook één van de redenen waarom in het verleden de fondsenvoorschotten en intendantierekeningen er gekomen zijn: omdat het puur centrale systeem niet het meest evidente systeem is.

Er is langs de andere kant van het spectrum ook de mogelijkheid om over te gaan tot echt autonome provinciebedrijven. Maar dan wordt de link wel volledig doorgesneden en worden de scholen volledig op zich teruggeworpen, nog los van het feit welke beheersstructuren dat allemaal oplevert met de raden van beheer en dergelijke meer die dan tot stand moeten komen.

DEBATTEN

Voor beide kanten van het spectrum, puur centraal beheer of APB, is heel wat voor of tegen te zeggen. Feit is dat er op korte termijn een oplossing moest gezocht worden. We hebben een oplossing gezocht die zo nauw mogelijk aanleunt bij het bestaande systeem, waarbij er een centrale PIVA wordt opgericht waarin alle scholen zitten en waar de autonomie van de verschillende scholen kan gegarandeerd worden, zoals dat nu ook het geval is. Het zal zelfs iets ruimer kunnen gegarandeerd worden.

Het PIVA zelf heeft geen rechtspersoonlijkheid. Er komen dus ook geen eigen organen. De provincieraad blijft – en dat is toch niet onbelangrijk – zijn bevoegdheden in heel dit verhaal behouden. In het oprichtingsbesluit zal de provincieraad de operationele autonomie beschrijven die aan zo een PIVA kan worden gedelegeerd. Deze autonomie heeft onder meer betrekking op de uitvoering van het personeelsbeleid en de aanwending van de ter beschikking gestelde middelen.

De deputatie zal met het PIVA een beheersovereenkomst afsluiten. Daarin zal bepaald worden hoe het PIVA zijn taken moet vervullen, maar ook hoe de informatieverstrekking aan de deputatie moet verlopen. De beheersovereenkomst en de uitvoering ervan worden jaarlijks geëvalueerd door de provincieraad. Dus die komen hier opnieuw ter sprake.

De aansturing van ons provinciaal onderwijs zal gebeuren door dat PIVA, maar volgens duidelijke afspraken die in de beheersovereenkomst met de deputatie zullen worden opgemaakt. Dat betekent dat de rol van de huidige 7de Directie wat zal wijzigen. Net zoals de 3de Directie voor infrastructuur, zal de 7de Directie nog altijd verschillende diensten verlenen aan het PIVA. Maar ze zal niet meer, zoals voorheen, echt de leiding nemen bij het beleid van het provinciaal onderwijs. Voor de scholen en de CVO's zal de invoering van het PIVA een ruimere autonomie met zich meebrengen. Voor de personeelsleden van de scholen zal de invoering van de PIVA echter geen gevolgen hebben.

Het oprichtingsbesluit zal in december 2007 aan de provincieraad worden voorgelegd. Het had misschien al iets sneller gekund, maar dan was het volledig ondergesneeuwd in de begrotingsbesprekingen. Vandaar dat het in december zal gebeuren.

De begrotingswijziging die daarvan het resultaat zal zijn, zal aan de provincieraad van januari 2008 worden voorgelegd. Voor de directies van de scholen is er een informatievergadering voorzien, eventueel meerdere, in de eerste helft van december.

Zoals ik daarnet al zei is die snelle invoering van het PIVA, of een andere manier van beheer, noodzakelijk voor de betaling van de facturen. Het is echter duidelijk dat 2008 sowieso een overgangsjaar zal zijn. In dat jaar moet immers nog een beheersovereenkomst opgemaakt worden waarin glasheldere garanties moeten worden opgenomen en moet ook nog het organogram van het PIVA uitgewerkt worden.

Op meer specifieke vragen, die vooral in de tussenkomst van collega Verleyen zaten, kan ik moeilijk in detail ingaan, temeer omdat de tekst mij ook maar sinds deze middag bekend is.

Mijnheer Verleyen vraagt om voorzichtig te zijn, grondig te overleggen, een glasheldere en duidelijke beheersovereenkomst te maken, te zorgen voor een goede opvolging en evaluatie en absoluut rekening te houden met de leerlingen.

Op al die vragen kan ik hem geruststellend antwoorden dat het in alle geval ook zo zal gebeuren.

Wat betreft het gecombineerd onderwijs.

Op dit ogenblik bieden Mercator PCVO, PCVO Gent en PCVO Waas en Durme reeds gecombineerd onderwijs aan. Het aanbod is zeker niet beperkt tot de talen. Zo worden in Mercator ook de opleidingen communicatie en overleg, kostprijsberekening, dubbele boekhouding, psychopedagogische competentie, organisatie en communicatie, onderwijs en maatschappij en andere aangereikt.

Het is de bedoeling dat andere opleidingen volgen, zo onder meer Europees recht, bedrijfsmanagement, strafvordering, administratief recht en sociaal recht.

In het PCVO Gent worden naast talen ook opleidingen boekhouden, sociale wetgeving en informatica aangeboden en in PCVO Waas en Durme wordt het gecombineerd onderwijs gebruikt voor het geven van informatica-opleidingen en het VCA-attest.

Het gecombineerd onderwijs richt zich in principe tot toch iets meer gevorderde cursisten, die in staat zijn één en ander van hun cursus zelfstandig te verwerken. Het is vooral geschikt voor de specialisatiecursussen. En het is dan ook de bedoeling om vanaf volgend jaar in al onze centra voor volwassenenonderwijs te starten met gecombineerd onderwijs.

Het gecombineerd onderwijs levert geen meerkost op voor ons volwassenenonderwijs. De opvolging gebeurt via de elektronische leeromgeving Dokeos. Hiervoor wordt geen extra prijs betaald. Integendeel, het gecombineerd onderwijs levert iets op, want cursisten in gecombineerd onderwijs tellen voor 120% mee en leveren zo meer leerkrachten op voor het volgende schooljaar.

Voor de cursist zelf levert het gecombineerd onderwijs geen direct financieel voordeel op. Het inschrijvingsgeld wordt berekend alsof het volledig in contactonderwijs is verstrekt. De cursist heeft natuurlijk wel het organisatorische gemak dat hij niet altijd ter plaatse moet verschijnen en de cursus ook van bij hem thuis kan volgen.

En dan het laatste puntje rond het leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs. Het leerlingenvervoer wordt door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd via De Lijn. Het is in het verleden nooit een taak geweest van de provincie om daar aandacht aan te besteden, om zelf initiatieven te nemen.

Het zou inderdaad wel kunnen passen in het kader van het flankerende onderwijsbeleid, maar dan moet het een systeem zijn dat zich tot alle netten en tot heel de provincie uitstrekt en dan vrees ik dat het bedrag dat voorzien wordt momenteel nog te klein is.

Dat betekent niet dat ik de suggestie niet waardevol vind. Integendeel, ik denk dat er moet nagedacht worden of op een bepaalde manier die soms ellenlange uren – want ze zitten soms meerdere uren op de bus, sommigen vier tot vijf uren – niet zozeer verkort kunnen worden, want dat betekent extra bussen en extra personeel, maar misschien aangenamer kunnen gemaakt worden.

Daarover kan ik nu geen uitsluitsel geven, maar ik neem het zeker verder mee.
Dank u.

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De schepenen van Onderwijs van de stad Gent neemt wel een initiatief. Dus misschien is dat ergens een beginpunt. Het moet daarom niet allemaal zo vreselijk veel kosten. Kleine beetjes kunnen ook helpen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Dat is absoluut juist, maar de budgetten van Gent zijn groter en de afstanden kleiner.

De heer Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil kort repliceren over de intendantierekeningen.
Die zijn niet ingevoerd omwille van het feit dat wij soepeler zouden kunnen werken, want er is altijd geld rond gegaan in de scholen. Maar op een bepaald moment, in een vorig leven, heb ik hier geconstateerd dat sommige scholen twee rekeningnummers hadden. Met andere woorden: een officiële en een zwarte. En degenen die geen zwarte rekening hadden, hadden een sigarenkist in hun bureau staan waarin de centen zaten.
Om dat te vermijden, hebben wij gezegd: "Dat kan niet meer. Er mag geen enkele frank zwart geld in de scholen circuleren en daarom moet er een intendantierekening komen."
Maar dat heeft niets te zien met de soepelheid van werken.

In een bibliotheek, een zwembad, enz. zal men ook geld moeten ontvangen, met of zonder een verzelfstandigde organisatie.

DEBATTEN

Dus het is een bewuste keuze die men op een bepaald moment zal maken, die niets te maken heeft met het circuleren van geld.

Daar zijn andere oplossingen voor.

In het decreet laat het hoofdstuk rond budgethouderschap en beheer van middelen die andere mogelijkheden toe. Ze beschrijft deze tot en met het aanduiden van personeelsleden die kunnen én geld ontvangen én geld uitgeven, waarmee de moeilijkheden opgelost zijn.

Dank u.

RECREATIEDOMEINEN

BELEIDSNOTA P. 18-19: 2.6 RECREATIEDOMEINEN: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: VRAGEN OVER HET PROJECT "DIERENEDUCATIEF CENTRUM" EN OVER DE VOGELCOLLECTIE CAEMERMAN

De heer Van Pée

Voorzitter, Collega's,

Zijn de vogels gaan vliegen? In april 1972 heeft E.H. Caerman bij zijn overlijden een verzameling opgezette vogels nagelaten aan zijn neef pastoor Jozef Aps. Deze erfgenaam had de intentie de verzameling aan de gemeente Wachtebeke te schenken. Wegens plaatsgebrek vroeg de gemeente aan de provincie om de vogelcollectie als bijkomende attractie in het provinciaal domein Puyenbroeck onder te brengen.

In oktober 1977 heeft de deputatie de wens uitgesproken om deze verzameling onder te brengen in het kasteel van het domein en als museum open te stellen voor het publiek.

Twee maanden later schonk pastoor Aps deze vogeltentoonstelling aan de provincie, maar ze diende bewaard te blijven en tentoongesteld te worden in het provinciaal domein.

Wegens de gebrekkige verwarming in het kasteel en het ontbreken van de nodige ruimte, kon ze er maar tijdelijk blijven en een nieuwe locatie is tot op heden in het domein niet voorhanden.

In november 1997 besliste de deputatie dat de verzameling Caerman geschonken werd in permanent bruikleen aan het Museum van Dierkunde van de Universiteit Gent.

Naar aanleiding van mijn tussenkomst in januari 2002 heeft de toenmalige gedeputeerde mij verzekerd dat de vogelverzameling Caerman of een gedeelte ervan opnieuw zou tentoongesteld worden in het provinciaal domein Puyenbroeck.

Het zou ingepast worden in het educatief diergeneeskundig centrum dat zou opgericht worden in het provinciaal domein en waarvoor er op de begroting 2002 een krediet van bijna 500 000 EUR voorzien was. Ondanks het feit dat er reeds plannen bestaan van het desbetreffende centrum, die aan de bevoegde commissies voorgesteld werden, werd dit project nog niet verwezenlijkt.

Op de huidige begroting worden geen middelen voorzien voor de verwezenlijking van dit project.

Daarom deze pertinente vragen:

1. Wordt dit project voorgoed afgevoerd?
2. Wordt deze verbintenis door de provincie verbroken?

Zo neen, waar voorziet u ruimte voor het herbergen van de verzameling Caerman?

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Van Pée, dit ging duidelijk over Puyenbroeck. Ik geef nu het woord aan uw buurvrouw, mevrouw Nicole Van Duyse.

BELEIDSNOTA P. 18-19: 2.6 RECREATIEDOMEINEN: AANLEG VAN RUITERPADEN IN DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE EN DOMEIN HET LEEN EEKLO**Mevrouw Van Duyse**

Dank u, Voorzitter,

Collega's,

Toerisme Oost-Vlaanderen heeft in de provincie Oost-Vlaanderen een 12-tal ruiter- en menpaden. De trajecten zijn volledig bewegwijzerd en bij elk traject hoort een brochure met uitgebreide toeristische en specifieke ruitersinformatie. Enkel in het Meetjesland en het Waasland zijn er nog geen provinciale ruiterspaden uitgewerkt. Daarom wil ik voorstellen om allereerst de mogelijkheid te onderzoeken en te starten met de aanleg van ruiterspaden in onze eigen provinciale domeinen.

De provincie telt er verschillende maar er komen er maar twee voor in aanmerking, namelijk Het Leen te Eeklo gelegen in een bosrijke omgeving, met natuurgerichte recreatie en 253 ha groot en Puyenbroeck te Wachtebeke met reeds een groot gedeelte voor recreatie (speelterrinen, roeivijver, golf en minigolf, enz.) maar ook met nog een groot bosgedeelte.

Vanzelfsprekend moet bij het onderzoek en de aanleg ervan rekening gehouden worden met de andere bezoekers en de draagkracht van het gebied, met respect voor de omgeving in al haar facetten. Het is evident dat deze ruiterspaden niet in het recreatieve gedeelte kunnen komen om de wandelaars en fietsers niet te storen. Anderzijds zijn deze domeinen wel groot genoeg om ongeveer 12 à 15 km luspad aan te leggen, specifiek voor ruiters.

De paden moeten zelfs niet verhard worden en ongeveer 2 m breedte is voldoende. De natuur wordt hierbij ook niet aangetast. In Nederland (de Veluwe) zijn ze er al achter gekomen dat sporen van paardenhoeven bepaalde fauna en floragroei stimuleert.

Een andere suggestie, maar dat is een volgende stap, is de opstart van een ruiter- en menroutenetwerk. Een netwerk van paden dat naar analogie met het fietsroutenetwerk, werkt met knooppunten en bewegwijzering. De provincie Limburg is daar trouwens in 2005 mee gestart. En het blijkt dat in de omgeving van het netwerk ruiterslogies en ruiterscafés ontstonden. Het recreatieve paardengebeuren stimuleert dus ook het plattelandstoerisme.

Afrondend, Gedeputeerde, geef ik maar de boodschap mee dat met weinig financiële middelen ook binnen onze provinciale domeinen iets kan gedaan worden voor de ruitersport. Met dank om dit voorstel te willen onderzoeken.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw, u hebt een adorant. Geen sympathisant maar een adorant! De laatste tussenkomst in het Puyenbroeck-Leen verhaal is van mevrouw Carola De Brandt.

BELEIDSNOTA P. 19: 2.6 RECREATIEDOMEINEN – APB DE GAVERS: VRAGEN OVER DE PROJECTEN "MET JE SCHOOL NAAR DE JEUGDHERBERG" EN "GEBOEID DOOR DE NATUUR", OVER HET ONDERZOEK OM DE GROENDIENST TE LATEN FUNGEREN ALS STAGEPLAATS VOOR HET VOLWASSENENONDERWIJS EN HET ONDERWIJS VOOR SOCIALE PROMOTIE EN OVER DE NIEUWE INVESTERINGEN IN DE DAGRECREATIE**Mevrouw De Brandt**

Dank u, Voorzitter, Collega's,

APB De Gavers stapt in het project van de Vlaamse Jeugdherbergcentrale "Met je school naar de jeugdherberg" waarmee getracht wordt het bestaande educatieve project "Geboeid door de natuur" nieuw leven in te blazen.

DEBATTEN

Daarnaast zal er onderzocht worden hoe de groendienst kan fungeren als stageplaats voor het volwassenenonderwijs en het onderwijs voor sociale promotie.

- Hoe zal men concreet het project "Met je school naar de jeugdherberg" uitvoeren?
- Hoe ver is dit project reeds gevorderd?
- Wat zijn de resultaten hiervan?
- Vanaf wanneer kan hiermee eventueel van start gegaan worden?
- Wat is de kostprijs hiervoor?
- Wat is de huidige stand van zaken het bestaande educatieve project 'Geboeid door de natuur'?
- Wat heeft dit project tot op heden gekost aan de provincie?
- Welke doelstellingen heeft men hiermee bereikt?
- In hoeverre is het onderzoek gevorderd om de groendienst te laten fungeren als stageplaats voor het volwassenenonderwijs en het onderwijs voor sociale promotie?
- Is er in het verleden hieromtrent al een onderzoek over verricht?

 Zo ja, wat waren de resultaten dan?

Hoe ver staat men op dit gebied op dit ogenblik?

Er worden ook nieuwe investeringen in de dagrecreatie gedaan, zowel op het vlak van gebouwen als op het vlak van het materiaal.

Bij de investeringen op het vlak van gebouwen vinden we o.a. een 'witlooftent' terug.

- Wat houdt dit juist in?
- Hoeveel kost dit project?
- Vanaf wanneer zal dit starten?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mevrouw. Mijnheer de gedeputeerde, over de recreatiedomeinen. Mijnheer De Cuyper, ik vergeet u niet hoor, maar ik zie u over het hoofd, u hebt het woord, mijn excuses.

BELEIDSNOTA P.18-19: 2.6 RECREATIEDOMEINEN: VRAAG M.B.T. SOCIALE TERWERKSTELLING IN DOMEINEN EN PLEIDOOI VOOR SAMENWERKING MET ANDERE OPENBARE RECREATIEDOMEINEN

De heer De Cuyper

Excuseer dat ik bijkomend het woord neem over het recreatiedomein. Ik lees op bladzijde 18, Mijnheer de Gedeputeerde, met sociale tewerkstelling op langere termijn wordt gestreefd naar de creatie van een eigen bedrijf voor sociale tewerkstelling.

Ik vind het bijzonder belangrijk dat wij als provincie nagaan welke werkzaamheden specifiek voor een bepaalde groep, ik zou zeggen mensen die minder arbeidsgeschikt zijn of moeilijker bemiddelbaar zijn, kunnen open gesteld worden.

Het enige waar ik een beetje mee zit is dat men als provincie zegt "wij streven naar een creatie van een eigen bedrijf". Ik zou dus heel uitdrukkelijk durven vragen dat men – en ik denk dat er een goed samenspel mogelijk is met respectieve RESOC's – eens gaat nakijken in iedere regionale afbakening waar er een domein is, of er geen sociale tewerkstellingsprojecten bestaan. Ik kan er u zo een paar opnoemen die in het kader van groenonderhoud actief zijn. Dat men bij wijze van onderhandeling met hen eens contact opneemt en eventueel dit aan hen uitdrukkelijk zou toewijzen.

Mijn tweede opmerking, Voorzitter, ik maak eventjes misbruik van het woord dat ik krijg, maar de gedeputeerde kent mijn bezorgdheid in dit kader. Ik pleit heel uitdrukkelijk om de pistes van structurele samenwerking, in ondersteuning tussen de verschillende openbare recreatiedomeinen, zowel provinciaal als lokaal open te houden en te stimuleren.

Ik betreur het een beetje dat de open domeinendag – ik weet wel, dit moet geëvalueerd en bijgestuurd worden en werd gestart door de vorige gedeputeerde – nu niet onmiddellijk aangehouden wordt. Ik zou durven suggereren om dit te bekijken, er zullen zeker binnen de bestaande normale werkingsmiddelen wel middelen gevonden worden om daarrond iets te doen. Excuses dat ik dit niet aangekondigd had.

De heer voorzitter

Mijnheer De Cuyper, u mag hier altijd het woord nemen, daarvoor bent u verkozen. Mijnheer Hertog heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Voorzitter, Collega's

Kort voor mijnheer De Cuyper. Een eigen sociaal tewerkstellingsbedrijf is geen absolute must, voor alle duidelijkheid. Momenteel werken we reeds samen met verschillende sociale tewerkstellingsbedrijven, Pro Natura is er een van, Spoor 2 is een ander. Tot ieders voldoening denk ik, maar de denkpiste wordt enkel onderzocht mochten er zich situaties voordoen waarin wij specifieke werken moeten laten uitvoeren die door andere bedrijven niet zouden kunnen uitgevoerd worden. Maar momenteel stelt zich dat inderdaad nog niet.

Wat betreft de open domeinendag, die is inderdaad – tijdelijk of definitief – afgevoerd dat weten we nog niet wegens de hoge kostprijs en een beetje teleurstellende resultaten. Die wordt nu geëvalueerd, maar zoals ik ook tijdens de derde commissie al zei, worden er festiviteiten gepland in 2009 waar die open domeinendag eventueel kan hernomen worden.

De heer De Cuyper

Ik zal er u op nemen, Mijnheer de Gedeputeerde.

Gelach

De heer gedeputeerde Hertog

Ja, u een beetje kennende, twijfel ik daar niet aan, Collega De Cuyper.

De heer voorzitter

Sint-Niklasenaars, gaat door! Mijnheer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Op de tussenkomst van mevrouw Lafkioui geef ik morgen het antwoord. Dat is misschien handiger op het moment dat ze er bij is.

Zijn de vogels gaan vliegen? Voor zover ik het begrepen heb zijn het opgezette vogels. Dus ver zullen ze niet gevlogen hebben. Zelfs als ze nog konden vliegen, het project is 30 jaar oud. Dus ik denk niet dat er nog velen in leven zouden zijn. Eerlijk gezegd, ik was van het bestaan van deze verzameling niet op de hoogte, een mens leert elke dag bij, waarvoor dank overigens.

DEBATTEN

Er is dus ook in onze planning geen rekening gehouden met deze collectie, voor zover ik weet. Misschien bestaat er een mogelijkheid om in het kader van het levend erfgoedpark, zoals wij het hebben, een deel van die collectie te voorzien in het nieuwe passiefgebouw dat eventueel wordt opgericht. Maar dan meer de vogelcollectie van vogels die op en rond het domein vooral voorkomen. Ik denk dat die collectie daar ook voor een groot stuk zal uit bestaan. Uitsluitel kan ik u daar momenteel echt niet over geven. Er was inderdaad geen rekening mee gehouden. Nu ik van het bestaan van deze collectie op de hoogte ben, zal ik ze eerst eens gaan bekijken, ik weet ze eerlijk gezegd ook niet staan. Weet iemand ze staan? Ik weet het niet. Maar ik breng u daarvan op de hoogte, beloofd.

Betreffende de aanleg van ruiterspaden: ik zat mij bij de vraagstelling af te vragen, is dit nu toerisme of is dat nu sport of is dat milieu, of landbouw, of misschien toch ruimtelijke ordening? Het is een thema dat op verschillende plaatsen kan terugkomen. Ik heb mij laten vertellen dat er vroeger wel ruiterspaden waren op Puyenbroeck. Dat was de tijd toen de gouverneur en de gedeputeerden nog spoorstrassen gingen jagen op Puyenbroeck, vermoed ik. Maar het is alleszins lang geleden. Nu zijn die er niet en er zijn ook geen specifieke vragen van ruiterverenigingen, vandaar dat er in de planning ook geen rekening mee gehouden is. Ik vind het zeker een optie die mee te nemen is in verdere studie.

Ik zie wel een aantal mogelijke problemen van veiligheid wanneer ze te veel gemengd worden met andere bezoekers van de domeinen bijvoorbeeld. Of van eventuele vernielingen die er kunnen gebeuren, of wettelijke belemmeringen waar men rekening moet mee houden. Het toegankelijkheidsreglement bijvoorbeeld in de bosbeheersplannen. Daar wordt momenteel met die ruiterspaden geen rekening gehouden, maar die moeten dan wel herwerkt worden om daar rekening mee te houden. Dus, geen neen, maar op dit ogenblik is er geen vraag en ook geen aandacht in de plannen zoals ze zijn voorzien. Maar ik zal aan de diensten vragen om eens na te gaan of die mogelijkheid bestaat en of er interesse voor zou kunnen zijn.

Collega De Brandt, over 'Met je school naar de jeugdherberg'. Dat is een brochure uitgegeven door de Vlaamse Jeugdherbergcentrale, ze wordt gratis verspreid naar alle scholen in Vlaanderen. Elke jeugdherberg kan zichzelf daarin voorstellen en zelf een programma uitwerken voor een bepaalde doelgroep gedurende een week.

Zo wordt het aantrekkelijker voor scholen om daarin te stappen, omdat er al een volledige programmatie is uitgewerkt. Het APB stapte dus mee in dat project, dat is inmiddels ook verschenen voor dit schooljaar. Het weekprogramma in de jeugdherberg 't Schipken omvat onder meer een bezoek aan het PAM Ename. Dus we trachten ook de andere provinciale instellingen daarin te betrekken, ook een schoolsportdag en een dag rond het project 'geboeid door de natuur'. Er is hier dus geen extra kost aan verbonden voor het APB. De brochure wordt dus gratis verspreid naar alle scholen. Integendeel, als er scholen op instappen zijn er eigenlijk geen kosten aan verbonden.

Het project 'geboeid door de natuur': zoals ik het daarnet ook al vermeldde, werd enkele jaren uitgeschreven door de Kaaihoeve maar sloeg niet direct aan bij de scholen, ondanks de volledig uitgeschreven handleiding voor leerkrachten. Het was gericht op lagere scholen omdat die leerkrachten ook begeleiding vanuit het domein verwachtten. Door dit project nu in te schakelen in het programma 'met je school naar de jeugdherberg', hopen we scholen op deze manier toch te laten proeven van dit project en alsnog interesse op te wekken.

De vraag naar de groendienst als stageplaats voor volwassenenonderwijs en onderwijs voor sociale promotie, het is daarnet al even vernoemd. De aandacht die we voor sociale economie willen hebben, maar dus ook de aandacht die we voor stageplaatsen willen hebben. In het verleden heeft de groendienst van het domein al gefungeerd als stageplaats voor volwassenenonderwijs en onderwijs voor sociale promotie.

De laatste jaren werd dit project stopgezet, maar we zouden dit dus opnieuw willen opstarten. Er zijn momenteel al enkele concrete vragen van mensen die daar zouden willen instappen. Vandaar dat we dat willen intensiveren naar de toekomst toe, wat het precies gaat opleveren is nog wat koffiedik kijken, dat zal de komende jaren moeten uitwijzen.

Tot slot over de investeringen in de dagrecreatie op het APB: de witlooftent waarvan sprake, werd een zevental jaren geleden aangekocht om tijdelijk onderdak te bieden aan de horeca, tijdens de bouw van het Gaversbad.

Sedert 2003 verhuisde de tent dus naar de feestweide waar zij dienst doet als evenemententent. De accommodatie is echter totaal onvoldoende en verouderd en niet geschikt voor de functie waarvoor ze wordt gebruikt. Het zou dan ook zeer nuttig zijn om de constructie te vervangen door een polyvalente ruimte, die zowel kan gebruikt worden voor schoolsportdagen als voor andere evenementen of vergaderingen en die ook een overdekte ruimte biedt en een uitwijkmogelijkheid geeft voor openlucht-activiteiten in het geval van slecht weer. Men belooft ons dat het steeds minder slecht weer zal zijn in dit land, hoewel de afgelopen zomer het tegendeel heeft bewezen.

Voor dit dossier moet nog een ontwerper worden aangesteld, zodat momenteel de kostprijs nog niet bekend is en ook de precieze timing voor het project ontbreekt nog omdat het eigenlijk nog moet worden opgestart. Het meest dringende project momenteel op de Gavers is de vervanging van de oude metalen boogloods aan de waterrand, die fungeert als botenloods. Er zit houtrot in het gebinte en in de tussenwanden, er is ernstige roestvorming van de dakplaten. Dus dat zal prioritair worden aangepakt.

Mevrouw Van Duyse

Dank u, Voorzitter. Ik wou nog eventjes terugkomen op de ruiterspaden. Gedeputeerde, u zegt dat u nog geen vragen gekregen heeft, maar ik wel. Niet van de georganiseerde ruitersport misschien, maar wel van veel individuele ruiters die op zoek zijn naar paden, omdat, zoals ik al zei, zij soms wandelen en fietsen ook buiten het provinciaal domein en die paden zijn niet zo gemakkelijk daarvoor te gebruiken. Maar wel specifiek de daarvoor aangelegde paden en ik dacht de vraag te stellen omdat we binnen ons eigen provinciaal domein toch zouden kunnen starten met iets, om dan later uit te breiden naar een meer uitgebreid netwerk zoals in de provincie Limburg. Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

U mag mij die tussenkomsten of vragen altijd bezorgen, ik zal ze meenemen naar de dienst.

De heer Liebaut

Voorzitter, zonder collega Van Pée in de wielen te willen rijden, verre van, integendeel, ik zou hem alleen willen ondersteunen. Die collectie Caerman is hier een tijd in de provincieraad voorgesteld als iets heel belangrijks.

Dus dat was een schenking die de provincie moest aanvaarden, gezien de kwaliteit die geboden werd. Er zou trouwens ook een zeer snelle oplossing geboden worden het 'Diereneducatief centrum', dat lag voor de hand en dus daarin kon dat inderdaad.

Mijn vraag en suggestie aan de gedeputeerde is alleen, wij doen relatief belangrijke inspanningen voor het museum van de bijenteelt in de Huysmanhoeve. De bedoeling is dat het een centrum wordt waar de scholen naartoe gebracht worden, gelokt worden en dat inderdaad ook niet oninteressant is op het educatieve vlak.

De mijnheer die zich daarmee bezighoudt, een vroegere professor van de universiteit van Gent, heeft internationale reputatie wat dat aspect betreft. Mijn vraag en suggestie, zou er niet kunnen overwogen worden om dat museum van de bijenteelt te combineren met het museum dus van 'de schenking Caerman'?

1. Men zou de attractiviteit van die Huysmanhoeve verhogen.
2. Men zou een invulling geven aan de Huysmanhoeve, een belangrijk complex, het zou interessanter worden voor schooluitstappen e.d.

DEBATTEN

Bovendien zouden wij dan het testament of de overeenkomst respecteren. Misschien dat met die oplossing de uiteindelijke beschrijving in dat testament, in die overeenkomst lichtjes geweld wordt aangedaan. Maar het komt dan hoe dan ook terecht in een provinciaal domein, zij het dan in die Huysmanhoeve, die op die manier werkelijk een betekenis krijgt voor ons provinciaal bestuur. Het is een vrijblijvende suggestie, Mijnheer de gedeputeerde, maar ik kon het gewoon niet laten.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik zal even vrijblijvend de suggestie doorspelen naar Collega Couckuyt, die verantwoordelijk is voor de Huysmanhoeve. Misschien dat hij daar ruimte kan voorzien. Als de collectie inderdaad zo waardevol is twijfel ik daar niet aan dat hij daar ruimte zal voor vrijmaken.

De heer voorzitter

Gaat het nog altijd over uw ornithologie.

De heer Van Pée

Het gaat nog altijd over de vogels. In eerst instantie dank ik mijn fractieleider omdat hij mij zo ondersteunt op dat punt, maar ik speel de vraag ook door naar de gedeputeerde van, bekijk zeker en vast de vogels en anderzijds hoop ik dat die dode vogels en opgezette vogels worden opgenomen in het levend erfgoedpark.

De heer Lampaert

Ik zou even nog mijn collega over de ruiterspaden willen ondersteunen. Omdat zojuist het Leen vernoemd werd en ik ken het Leen een klein beetje, vraag ik mij af of het geen goede suggestie zou zijn, Mijnheer de Gedeputeerde, dat wij met de provincie eens een studie maken naar de mogelijkheden die er in de provincie Oost-Vlaanderen zijn om ruiterspaden – maar dan buiten de provinciale domeinen, zoals mijn collega het ook heeft aangehaald – aan te leggen.

Ik denk dat we binnen onze provinciale domeinen en binnen nog een paar andere eigendommen die we hebben, die nog geen echte provinciale domeinen zijn en die wij onlangs bezochten, gemerkt hebben dat er nogal wat problemen zijn qua verkeersstromen die met mekaar botsen. Ik herinner mij dat op een bepaald moment wij met gedeputeerde Dauwe in een bos waren, dat wij als wandelaar daar geconfronteerd werden met mountainbikers die daar rondreden.

Eigenlijk moeten wij een klein beetje op voorhand gaan bepalen waar onze verkeersstromen, waar dus de wandelaars gaan zijn, waar er plaats is voor fietsers, mountainbikers, waar er routes worden gemaakt voor ruiters.

Ik vroeg mij eigenlijk af, wij hebben in de omgeving van het Leen bijvoorbeeld en in de omgeving van andere provinciale domeinen, toch nogal wat locaties, open ruimten waar er inderdaad zulke zaken zouden kunnen worden gecreëerd.

De provincie heeft zovele jaren terug heel wat inspanningen gedaan om alleen bijvoorbeeld een fietspadennetwerk aan te leggen in de omgeving van het Leen, het Liefje en het Schipdonkkanaal. Er zijn daar een hele hoop prachtige provinciale fietspaden aangelegd. Waarom zouden we niet aan de overzijde van dit kanaal ruiterspaden gaan organiseren, dan blijven we een beetje buiten het provinciaal domein, maar we kunnen daar wel starten.

Dan kunnen we inderdaad vrij gemakkelijk daaromtrent een nieuwe recreatie en nieuw toerisme creëren. Inderdaad, we zitten op de twee beleidsdomeinen, we zitten op toerisme maar we zitten ook nog een stuk op uw bevoegdheid.

De heer voorzitter

Kort, alstublieft, want ik wil nog de waterwegen doen. Het is een georganiseerd debat natuurlijk.

De heer Franck

Ik zat al een tijdje met mijn hand omhoog ... Naar aanleiding van het bezoek aan het Kloosterbos is daar gezegd dat het de bedoeling is van in dat Kloosterbos aparte paden voor fietsers te maken, aparte paarden voor paden en aparte paden voor voetgangers. Dus ik denk dat dit een mooie aanzet is vlakbij Wachtebeke ten andere.

De heer voorzitter

Ik wist niet dat u zou spreken over de paden. De paarden voor de paden hebt u gezegd, maar u bedoelde wellicht de paden voor de paarden hé. Ik wist niet waarover het zou gaan, het ging natuurlijk ook over de paarden en dat is wat anders dan de motorsport. De motorsport is lang in trek geweest. Mevrouw Bruggeman, ook gij ... komaan!

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik wil even aansluiten bij wat de collega daar zei over mountainbikers, die zouden op hetzelfde pad als de wandelaars ... Voor alle mountainbikeroutes die goedgekeurd worden door de provincie, wordt er absoluut rekening gehouden dat er gescheiden paden zijn voor beide. Dan wordt met Natuur en Bos overlegd, dus ook de mountainbikers, wandelaars en ruiters, dat wordt allemaal apart voorzien. Ik wil hier toch nog eventjes benadrukken dat daar zeer zeker rekening mee gehouden wordt.

De heer Van Vooren

Voorzitter, ik ga niet diep ingaan op het debat want ik ben een beetje 'gepakt' als ik het zo mag uitdrukken. Maar ik weet ook dat op het Vlaamse niveau, de minister een oproep heeft gedaan om de paardensport te promoten en ook om paardenwegen te voorzien. We kunnen misschien ook denken aan de stille wegen, de vroegere kerkwegels en zo. Voor een ruiter te paard is dit voldoende. Voor de menner is dat wat nauw, maar ik zal het ook eens nakijken, Mevrouw, en we komen er zeker op terug. Dank u.

De heer voorzitter

Het debat is zeker niet uitgeput, de paarden komen nog aan bod. We beginnen nu met de waterwegen. Daarna gaan we stoppen.

DEBATTEN

WATER

BELEIDSNOTA P. 20: 2.7 WATER - INTEGRAAL WATERBEHEER: DE BESTRIJDING VAN EXOTEN EN DE AANPLANTING VAN INHEEMSE STRUIKEN/BOMEN/PLANTEN

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Heel kort, ik ben heel blij dat men in 2008 de nodige aandacht zal besteden aan de bestrijding van exoten. Hoewel deze planten meestal zeer mooi zijn, vormen zij dikwijls een gevaar voor onze eigen fauna en flora. Floravervalsing kan op termijn leiden tot problemen in ons ecosysteem. Ze kunnen bijvoorbeeld inheemse planten verdringen.

Mag ik aan de deputatie vragen om bij de bestrijding van exoten ook de aanplanting van inheemse struiken, bomen en/of planten niet te verwaarlozen. Ik denk in de eerste plaats bij de beken. Planten in het water fungeren immers als een vertragingselement en naast het water dienen ze als bufferzone, iets waar we ons ten volle van bewust moeten zijn in het kader van overstromingen.

Dank u.

TOELICHTING BUDGET P. 67: G.U. 879 06/613 45 BESTRIJDING VAN EXOTEN IN ONBEVAARBARE WATERLOPEN: INVASIEVE EXOTEN IN WATERLOPEN : VRAAG NAAR DE ROL VAN DE PROVINCIE HIERBIJ, HOE VOERT ZE HAAR TAAK UIT?

Mevrouw Van Duyse

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik sluit mij aan voor een stukje bij de vraag van collega De Cock voor de bestrijding van de invasieve waterexoten in onze waterlopen, want deze planten kennen eigenlijk een zeer explosieve groei waardoor dichte matten ontstaan en onze waterlopen dichtgroeien. De gevolgen laten zich raden: deze matten belemmeren de waterafvoer en dus de goede ontwatering van de omliggende gronden, de waterkwaliteit die afneemt, met zuurstoftekort en afsterven van vissen. De plantenmatten veroorzaken ook problemen aan de sluizen en waterbeheersingsinfrastructuur.

Wij zijn trouwens zelf deze week, de gedeputeerde was daar ook uitgenodigd, op een polderschouwing geweest waar we konden zien welke gevolgen de aangroei of de explosieve groei van zo'n waterexoten tot gevolg kan hebben.

Daarom de vraag, want toen heb ik ook vernomen dat het bedrag dat voorzien was voor dit jaar eigenlijk al volledig is uitgeput voor de bestrijding. Voor volgend jaar is er een iets hoger bedrag voorzien, maar ik denk dat we daar zeker de nodige aandacht aan zullen moeten besteden.

- Hoe gebeuren verder de ruiming?
- Hoe zal de coördinatie met de andere waterloopbeheerders werken?

Ik denk dat niet alleen de provincie maar ook de gemeentebesturen, de polders en wateringen daar allemaal moeten bij betrokken worden om dit op een goede manier te coördineren.

De vzw RATO werkt hier ook al aan mee.

Hoe kunnen wij daar ook nog een rol bij blijven spelen enz.

Tot slot, het is niet alleen de ruiming zelf die van belang is, maar ook de nazorg. Want eens geruimd, zal het kleinste plantje dat er overblijft nog aanleiding geven tot opnieuw een explosie in de groei.

Dank u.

BUDGET P. 116 E.V.: 499 WATERBEHEER: HET FUSEREN VAN BEPAALDE POLDERS EN WATERINGEN**De heer De Roo**

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Mijn vraag gaat over de mogelijkheid tot fusioneren van polders en wateringen en het oprichten van een polder of watering op het grondgebied van Maldegem of daarbuiten.

De laatste jaren is Maldegem verschillende keren getroffen door ernstige wateroverlast. Naar aanleiding van deze problematiek is er regelmatig overleg gepleegd tussen de polders (Maldegemse Polder en de Polder van Wagenmakerstroom), het gemeentebestuur en ook de provincie.

Ook de provincie deed reeds enkele bijzondere inspanningen zoals de tussenkomst in de studie rond de Edestraat en de aanleg van het bijkomend wachtbekken. Ook kunnen we rekenen op de bijzondere bijstand van de diensten van de provincie.

Om de problemen nog efficiënter te kunnen aanpakken is het idee gegroeid om één grote polder op te richten op het ganse Maldegemse grondgebied en daarbuiten. De Wagenmakerstroom, de bestaande polder strekt zich uit over een deeltje van een stuk op het grondgebied van Maldegem, Zomergem, Ursel. Dus zou het goed zijn om dit volledig aan te pakken. Dit grote stroomgebied globaal bekijken kan een troef zijn voor het beter beheer van de waterafvoer. Doordat de provincie Oost-Vlaanderen, de gemeenten en de watering als volwaardige partners optreden kan er zo op een deskundige wijze aan waterbeheersing gedaan worden.

Mijn vraag om het volledige gebied in te kaderen in één Watering kan dus zeker zijn voordelen hebben! Kunnen de heer Gouverneur en de deputatie dit standpunt bijtreden?
Dank u.

BUDGET P. 116: G.U. 482 01/613 00 ONBEVAARBARE WATERLOPEN - ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER HET ONDERHOUD VAN DE ONBEVAARBARE WATERLOPEN VAN 2DE CATEGORIE**De heer Van Hove**

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Naar aanleiding van mijn vraagstelling in de provincieraad van september 2007, waarbij ik de aandacht vroeg over een in de krant verschenen artikel over het niet verwijderen van distels en het hoeden van schapen langs onze provinciale waterlopen, wens ik kort enkele vragen te stellen over het beheer van de waterlopen 2de categorie.

De provincie besteedt, terecht, steeds meer aandacht aan het waterbeleid. Onze provincie beheert naast het algemeen waterbeleid plus minus 900 km waterlopen van 2de categorie. Wij voeren belangrijke investeringswerken uit, bouwen stuwen, richten pompgemalen op enzovoort. Daarnaast ruimt de provincie slib uit de waterlopen dat soms verontreinigd is en waarbij men problemen ondervindt met de afvoer ervan. Tevens bouwt men op een ecologisch verantwoorde manier oeverversterkingen om afkalking van rivieroeveren tegen te gaan. Al deze inspanningen verdienen onze aandacht en wij juichen dit doordacht waterbeleid toe.

Echter maak ik mij persoonlijk wat zorgen over de uitvoering, het toezicht en de opvolging van de werken. Vandaar mijn vragen:

- Worden de distels regelmatig verwijderd?
- Gebeurt het ruimen van de waterlopen op geregelde tijdstippen?
- Respecteert men de oevers van de aangelanden?
- Wat gebeurt er indien men vaststelt dat het opgegraven slib vervuild is?
- Wordt er stroomopwaarts gezocht naar de aard van de vervuiling?
- Kent men de punten van de sluiklozingen?
- Worden die sluikstorters dan ook vervolgd?
- Wie rapporteert en coördineert deze opvolging?

DEBATTEN

- Wie houdt toezicht op de werken?

Dank u.

BUDGET P. 120: B.U. 482 01/226 01 ONBEVAARBARE WATERLOPEN - WATERLOPEN EN WATERBEKKENS - AANSCHAF: ZOALS IN HET BUDGET 2007 STAAN ER 12 PROJECTEN INGESCHREVEN, WAARVAN ER TWEE IN 2008 ZULLEN UITGEVOERD WORDEN. HOELANG ZULLEN DE 10 ANDERE PROJECTEN OP HET LIJSTJE PRIJKEN ALS HET BUDGET OP 900 000 EUR BLIJFT STAAN? VOLGENS WELKE CRITERIA WORDEN DE PROJECTEN GESELECTEERD?

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De verbetering van waterlopen en van het waterbeheer staan best op punt om pieken van wateroverlast op te vangen, zodat er geen schade is voor de plaatselijke bevolking en hun eigendom en goederen door overstroming. Enkele structurele maatregelen en regelmatig onderhoud kunnen kleine en grotere rampen voorkomen.

Zoals in het budget 2007 staan er onder de rubriek 'onbevaarbare waterlopen, waterlopen en waterbekkens – aanschaf, 12 projecten ingeschreven, waarvan er twee in 2008 zullen uitgevoerd worden.

Hoe lang zullen de 10 andere projecten op het lijstje prijken als het budget op 900 000 EUR blijft staan? Met andere woorden, als er geen serieuze budgetverhoging komt, gaan wij nog heel lang met structurele problemen zitten op onze onbevaarbare waterlopen.

Bijkomend mijn vraag, volgens welke criteria worden de projecten die in het lijstje staan, geselecteerd?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, tussenkomst 33 is afgewerkt, het is een mooie poging om de agenda bij te houden.

Gedeputeerde Hertog, u hebt nogmaals het woord om over het water te spreken. Mijnheer de Gouverneur Herman Balthazar heeft er ook een lange tussenkomst over gehouden in de raad, het water is belangrijk.

De heer gedeputeerde Hertog

Als ik mij niet vergis, werd het nog gedrukt.

De vragen van collega Van Duyse en collega De Cock in verband met de exoten in onze waters. Het klopt dat wij meer en meer deze exoten in onze waterlopen aantreffen. Ze gedijen daar zeer goed. Het zijn ook vaak zeer mooie planten, maar ze zijn er niet gewenst. Ze zorgen voor economische schade, omdat ze de stuwen en dergelijke blokkeren. Ze zorgen ook voor ecologische schade, doordat ze een gesloten mat vormen van drijvende vegetatie nemen ze alle zuurstof uit het water weg waardoor vissterfte optreedt. Ze veroorzaken eigenlijk ook schade op het recreatief-toeristisch vlak. Hengelen wordt onmogelijk, kajakken wordt onmogelijk. Als iemand erdoor kajakt, dan sleept hij de exoten mee naar andere waterlopen die dan op hun beurt weer vervuild geraken en dergelijke meer.

Dat is het geval op 58 km effectief besmette waterlopen, momenteel in onze provincie. Tenminste, dat is de lengte waarvan we de meldingen hebben binnen gekregen. Misschien zijn er nog wel andere waar we nog geen melding van hebben. Maar het gaat dus over 58 km waterloop van 2de, 3de en 4de categorie, vooral 2de categorie.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook nog tal van onbevaarbare en bevaarbare waterlopen van 1ste categorie die besmet zijn, maar daarvoor is het Vlaams Gewest verantwoordelijk.

Oorspronkelijk was er inderdaad getracht om samen met het Vlaams Gewest tot een bestrijdingsmethode te komen. Maar wie de verschillende waterlopen van het Vlaams Gewest bekijkt, weet dat dit geen prioriteit voor hen is en dat er eigenlijk geen schot zat in de samenwerking voor de bestrijding.

Dus is er het afgelopen jaar geoordeeld, als we dan toch het meldpunt hebben en we krijgen constant op onze kop dat het niet goed geruimd wordt, kunnen we het misschien beter zelf beginnen doen. Er is een bedrag uitgetrokken op de begroting. Momenteel is dat iets van 130 000 EUR, waarbij we zelf de bestrijding van deze exoten zijn beginnen aanpakken op waterlopen van 2de, 3de en 4de categorie.

Hoe gaat dat in zijn werk?

De waterbeheerder kan bij het provinciaal meldpunt aangifte doen van een aanwezige besmetting. Het provinciebestuur stelt dan op onze kosten een aannemer aan om de exoten mechanisch te verwijderen en ook manueel de kleinere plantendelen te verwijderen. De waterbeheerder staat in voor de nazorg want om hergroei te voorkomen, moet er toch om de twee à drie weken controle gedaan worden om stelselmatig de kleine restjes nog te verwijderen.

We zijn daar nu een klein jaar mee bezig.

Hoe kunnen we dat nu evalueren?

Wat eigenlijk al in het begin was aangekondigd:

1. Het beschikbare budget is ontoereikend om alle groeihaarden in een keer aan te pakken. Het was ook aangekondigd dat dit niet in een keer kon. Maar ik begrijp als er een verwachting wordt gecreëerd, dat diegenen die dan niet aan de beurt komen ontevreden zijn. Je mag nog 10 keer op voorhand zeggen dat het budget waarschijnlijk niet voldoende is om ze allemaal aan te pakken, zij die niet aan bod komen, voelen zich altijd wat tekort gedaan.
2. De nazorg door de lokale waterbeheerders liet ook wel eens te wensen over, om niet te zeggen dat ze op sommige plaatsen niet werd uitgevoerd en er blijft nood aan een betere afstemming tussen de verschillende waterbeheersers op diverse niveaus en dan vooral met het Vlaamse Gewest. Want wij mogen nog zo goed mogelijk de exoten verwijderen, als er in een waterloop van 1ste categorie ook exoten zitten, zit het in een mum van tijd ook weer in de andere waterlopen.

Momenteel wordt er volop door de administratie gewerkt aan het programma en de werking voor volgend jaar, waarbij de werkwijze toch enigzins anders zal aangepakt worden. We willen op zoek gaan naar bijkomende middelen. Dat doen we enerzijds via een grensbreed Interregproject, waarbij de Nederlandse provincies en de Vlaamse provincies samenwerken om hier middelen te krijgen voor de exotenbestrijding.

Anderzijds zullen we ook een harde koppeling voorzien tussen de nazorg en de bestrijding zelf.

Dus aan de lokale waterbeheerder die gesignaleerd heeft dat er zich op zijn waterloop een probleem voordoet, zal toch ook een billijke bijdrage worden gevraagd, maar dan nemen wij zelf de nazorg voor onze rekening.

Dus, ze zullen iets moeten betalen, maar ze moeten zich niks meer aantrekken van de nazorg. Die zullen wij dan ook voor onze rekening nemen. Als alles verloopt naar wens met die billijke bijdrage, met die middelen uit Europa, zouden we een budget kunnen krijgen dat drie tot vier keer groter is dan nu en zouden we op enkele jaren tijd toch werkelijk al de exoten moeten kunnen aanpakken in de waterlopen.

Als dit niet het geval zou zijn, dan gaat het langer duren. Maar dan gaan we sowieso toch de harde garanties die er moeten zijn voor de nazorg, blijven nastreven omdat zonder die garanties, het een beetje dweilen is met kraan open, dat brengt ook geen aarde aan de dijk.

Uiteraard gaat het informeren en sensibiliseren van de mensen verder. Ook de samenwerking met Rato, de provinciale rattenvangers, die ook hun expertise ter beschikking zullen stellen in 2008, worden verdergezet.

De doelstelling op langere termijn, de populaties van die invasieve plantenexoten, alleen het woord invasief maakt al duidelijk hoe moeilijk ze te bestrijden zijn, volledig laten verdwijnen zal wellicht niet meer mogelijk zijn. Het is zoiets als de brulkikker of de muskusrat, wellicht gaan we ze nooit meer volledig weg krijgen. Maar het doel is wel om ze tot een aanvaardbaar niveau terug te dringen en 'containments' zoals dat in het Nederengels heet, zodanig dat er geen verdere verspreiding van de exoten meer mogelijk is.

DEBATTEN

Het aanplanten van streekeigen beplanting, meer specifiek naar collega De Cock: onze dienst Waterlopen houdt in haar ontwerpen wel mogelijk reeds rekening met streekeigen aanplantingen. Bijvoorbeeld in het recente verleden waren er diverse streekeigen struiken en hoogstammen aangeplant, aan de Watergang der Hoge Landen in Sint-Gillis-Waas, waar zwarte elsen, lisdodde en riet werden aangeplant, in de Gondebeek te Melle, de Pauwelsbeek te Maarkedal, de Dorenbosbeek te Brakel de Torensbeek te Aalst, ook daar werd er een streekeigenbeplanting langs de waterkant aangebracht.

Toch ook een kritische bedenking bij deze aanplantingen in waterlopen. Het aanbrengen van inheemse waterplanten of struiken is uiteraard slechts mogelijk in waterlopen, die ofwel een geringe afvoerfunctie hebben, zoals sommige bovenlopen met specifiek ecologisch belang, ofwel voldoende breed zijn, zodat de waterafvoer niet te veel verhinderd wordt in tijden van piekgebied.

Waterlopen vervullen een ecologische functie maar vervullen natuurlijk ook nog altijd een belangrijke waterafvoerfunctie voor de landbouw, maar ook voor de mensen die in de buurt wonen bij hevige regenval. Het kan niet de bedoeling zijn dat uit liefde voor streekeigen planten de afvoerfunctie van deze waterlopen wordt verhinderd. Dus daar moet altijd rekening mee gehouden worden. Tot daar de exotenbestrijding.

De vraag van mijnheer De Roo in verband met het fusioneren van bepaalde polders. Meer bepaald in Maldegem, waar hij eigenlijk vertrekt van het fusioneren, maar uiteindelijk ook op uitbreiding komt, wat eigenlijk een verschillende problematiek is.

De vraag naar een meer efficiënte werking en het democratisch gehalte en de deskundigheid van de polders en de wateringen is al meermaals ter sprake gekomen, vandaar ook de oefening die in 2005 op initiatief van de gouverneur en met toenmalig gedeputeerde Verleyen werd opgestart, om een soort van toekomstproject voor de polders en wateringen uit te stippelen.

In het decreet Integraal Waterbeheer zoals de eerste ontwerpen werden de polders en de wateringen zelfs afgeschaft, als ik mij niet vergis. Wat dat betreft vertonen zij veel gelijkenissen met de provincies. Zo nu en dan worden zij afgeschaft en dan weer terug opgevestigd.

Maar de nota die op initiatief van de toenmalige gedeputeerde Verleyen en de gouverneur tot stand kwam, heeft een nogal vrij breed gedragen toekomstproject voor de polders en de wateringen in onze provincie uitgestippeld. Die was opgebouwd rond vier pijlers:

- een meer rationele geografische afbakening;
- de installatie van representatieve bestuursorganen;
- de aanwerving van een minimaal vereist personeelkader;
- transparante en efficiënte financieringskanalen.

Dit pakket aanbevelingen werd reeds eind vorig jaar aan de toenmalig bevoegde minister Peeters bezorgd. Officieel hebben wij geen reactie van het kabinet ontvangen, maar gunstige winden en wandelgangen lieten ons weten dat de minister het een zeer boeiend en goed werkstuk vond. De aanbevelingen zouden tevens dienen als vertrekpunt voor de opdracht – die inmiddels door de nieuwe minister mevrouw Crevits, werd gegund aan het advocatenkantoor Cooreman – met als doel het herwerken van de wet op de polders en de wateringen.

Wij zijn momenteel niet betrokken bij het uitwerken van zo'n ontwerp, ik heb afgelopen vrijdag gehoord dat ook de polders en de wateringen daar niet bij betrokken zijn. Blijkbaar weten advocatenkantoren dat beter dan de waterbeheerders die in de polders en in de provincies aanwezig zijn.

Maar normaal gezien wordt er een ontwerp verwacht in januari-februari en wanneer dat er is zouden we dus wel geconsulteerd worden met polders en met de provincies.

Ondertussen is het zo dat de minister de initiatieven die vanuit de polderbesturen groeien met betrekking tot de reorganisatie van de huidige grenzen van de polders, bijzonder genegen zijn.

In West-Vlaanderen is zo, onlangs nog, een groot project tot stand gekomen. Daarbij moet men een onderscheid maken, waarbij ik u te persoonlijk mijn mening zal geven. Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen uitbreiding en fusies van polders. Fusies tussen besturen in hun huidige vorm en omschrijving zijn wat mij betreft zeker aanvaardbaar.

Ze kunnen alleen maar tot een betere werking op een grotere oppervlakte leiden. Voor zover de geest, maar nog niet de letter van de krijtlijnen van het document dat indertijd werd uitgewerkt, wordt gevolgd.

Een voorstel tot uitbreiding van de polders, dus het creëren van nieuwe oppervlakte polder van gebieden die nu niet tot een polder behoren, dat ligt een stuk moeilijker. Het is volgens mij enkel aanvaardbaar wanneer de daarnet vermelde pijlers, dus meer democratie, een duidelijker geografische afbakening en dergelijke tot stand komt en daarvoor is het inderdaad ook wachten op het wetgevend initiatief dat de Vlaamse minister momenteel aan het nemen is.

Specifiek op de situatie Maldegem, als we het principe dat ik daarnet te persoonlijke titel gegeven heb, wordt toegepast op de situatie van de polder van Maldegem:

- de polder en de watering behoren tot een verschillend waterschap, met name het waterschap Brugse Polders Oost en het waterschap Burggravenstroom;
- bovendien behoren zij tot verschillende bekkens;
- zij grenzen ook nog niet aan elkaar en er moet een gebied daartussen ingepalmd worden bijna door de polder met alle gevolgen vandien.

Mensen die polderbelasting zullen moeten betalen, die dat nu niet betalen en dergelijke meer. Dus momenteel beantwoordt hij niet aan de criteria die voorhanden zijn in het document.

Het gaat over een bekkenoverschrijdend initiatief, het gaat ook over uitbreiding van gronden die niet tot een polder behoren. Dus wat mij persoonlijk betreft, vind ik dat momenteel geen initiatief dat doorgang kan vinden maar wie weet wat de uitkomst is van de initiatieven die momenteel door de minister worden genomen.

De vragen van collega Van Hove. Het waren er heel wat!

De eerste was de vraag naar het regelmatig verwijderen van distels bij het onderhoud van onze waterlopen.

Om heel concreet op de vraag te antwoorden, om het iets korter te houden. De distels die groeien in de bedding van de waterloop of op de oeverstroken die eigendom zijn van het provinciebestuur, worden in principe eens per jaar gemaaid. Het gebeurt zo nu en dan wel dat het tijdstip van maaien voor de aangelanden te laat valt, zeker wat de distels betreft. Hier speelt onder meer het beschikbaar zijn van de aannemer een rol, ook de bereikbaarheid van de werkplek. De velden moeten vrij zijn voor we daar kunnen werken uitvoeren en ook de regelgeving speelt ons daar soms parten.

Het bembesluit laat niet toe te maaien voor 15 juni, dus er zijn allerlei beperkingen. Maar normaal gezien gebeurt het verwijderen van distels en het maaien een maal per jaar.

Het ruimen van de waterlopen.

De wet voorziet niet echt tijdstippen waarbinnen geruimd moet worden. Om budgettaire redenen gebeurt het ruimen niet jaarlijks. Het wordt alleen overwogen als er effectief slibophoping wordt geconstateerd of gesignaleerd.

Om toch eventjes te vermelden, het jaarlijks uit de waterlopen te verwijderen slibvolume alleen voor de provincie bedraagt op basis van een schatting ongeveer 50 000 m³ slib, dus dat is niet weinig wat we jaarlijks verwijderen. Om dit nog op te drijven zijn heel wat extra middelen nodig.

Respecteert met de oevers van de aangelanden?

De wet laat toe de ruimings- en maaiproducten op de oever te deponeren in de vijf-meter-strook indien de kwaliteit van de producten aanvaardbaar is. Bovendien bepaalt de wet dat er te allen tijde recht van doorgang is langs beide oevers van de waterloop voor de waterloopbeheerder en voor de aannemer, belast met die onderhoudswerken. Dus binnen deze krijtlijnen worden de oevers van de aangelanden uiteraard gerespecteerd, maar wel binnen deze krijtlijnen.

DEBATTEN

Wat gebeurt er indien men vaststelt dat het opgegraven slib vervuild is?

Dat is een moeilijk probleem. Voor elke ruiming wordt door ons eigen PCM een slibanalyse uitgevoerd. De waterbodems die een aanvaardbare kwaliteit hebben, worden op de oever gedeponed. Tenzij met een slechte kwaliteit, die moeten worden afgevoerd. Als ge weet dat een lopende meter van proper slib ongeveer 1 EUR kost om het te verwijderen, maar dat dit tot 50 à 70 EUR kan oplopen voor verontreinigd slib, dat dan moet verwijderd en verwerkt worden, begrijpt ge dat we niet al te happig zijn om dat permanent te verwijderen, omdat dit veel kosten met zich meebrengt.

Op korte termijn zou het ruimen van al die waterlopen van tweede categorie, waar er zich momenteel verontreinigd slib bevindt, dat zal zo een 40 à 50 % van de circa 1600 km zijn, dat is dus financieel onhaalbaar.

Gelet op de omvang van dit probleem is er dus ook een gefaseerde aanpak nodig. Ons huidige beleid bestaat erin dat we de waterbodems met een echt slechte kwaliteit pas saneren als alle vuilwaterlozingen uit de beken zijn weggenomen door Aquafin of door de gemeente. Met andere woorden, als er geen riolen meer uitkomen in de waterlopen. Zolang er riolen in die waterlopen uitkomen is het opnieuw dweilen met de kraan open zoals ik daarstraks al gezegd heb. Het kost heel veel geld en het verontreinigd slib komt er na korte tijd terug in. Dat is ook geen aanpak. Alleen als een ruiming absoluut noodzakelijk is om dwingende hydraulische redenen, omdat anders huizen zouden bedreigd worden door overstromingsgevaar, wordt het vervuilde slib ook vandaag verwijderd uit de nog steeds door afvalwater vervuilde beek.

Wordt er stroomopwaarts gezocht naar de aard van de vervuiling?

In de meeste gevallen zoals ik daarnet al zei, is de oorzaak van de vervuiling van het slib de aanwezigheid van riolen die nog niet kunnen aansluiten op een rioolwaterzuiveringsstation. Gericht gaan zoeken naar andere sluiklozingen gebeurt in principe niet omdat dit bijna onbegonnen werk is. Dit is eerder werk van de milieupolitie om dat uit te voeren, daarvoor zijn onze diensten noch bemand, noch uitgerust.

Kent men punten van sluiklozingen?

Neen, want het typische aan sluiklozingen is dat ze sluiks gebeuren en als men die punten kent, is het ook de laatste keer dat ze daar gebeuren, want dan worden ze doorgegeven. Dus op het moment dat zo'n punt bekend is, wordt het doorgegeven en stopt het ook. Diegenen waar het nog gebeurt, die kennen we ook niet, dat is eigen aan sluiklozing.

Worden de sluikstorters vervolgd? Wie rapporteert en coördineert?

Het is de taak van de burgemeester en de diensten van de milieuspectie om hen op te sporen en te vervolgen. Ons bestuur heeft, althans wat mij bekend is hierin geen bevoegdheden.

Toezicht op de ruimingswerken

Van onze provincie wordt dit verricht door twee controleurs die werden aangesteld binnen onze dienst Waterlopen om de onderhoudswerken en de investeringswerken in de waterlopen van tweede categorie op te volgen.

Ik hoop dat dit een antwoord verschaft heeft op al de vragen van collega Van Hove

Tot slot de vraag van de heer Johan Janssens. Eigenlijk een gelijkaardige vraag die hij ook al in de provincieraad van maart heeft gesteld. Toen we, ik denk de derde begrotingswijziging, maar eigenlijk onze echte begroting hebben besproken. Toen ook heb ik geantwoord dat inderdaad niet alle dossiers zoals ze zijn opgelijst, tegelijkertijd kunnen aangepakt worden, dat onze financiële middelen dat niet toelaten.

Wij toetsen elk dossier op basis van de administratieve rijpheid van het dossier. Het al dan niet hoogdringend zijn van een ingreep op het terrein. Ook natuurlijk de beschikbaarheid van onze kredieten. Dus de lijst van mogelijke werken die in de toelichtingsdocumenten zijn opgenomen, geven een overzicht van alle gekende zwarte punten op onze onbevaarbare waterlopen. Maar aan het investeringsritme dat we nu kennen van ongeveer 900 000 EUR per jaar, schat ik dat het afwerken van die complete lijst toch een tiental jaar zal duren.

Een echt probleem stelt zich op dit ogenblik echter niet. Niet elk project is even dringend, zoals ik ook al in maart had meegedeeld. Ik gaf, als ik mij niet vergis, toen het voorbeeld van de Gondebeek, waar pas de werken voor de aanleg van een groot bufferbekken eerder de samensmelting van twee bekkens uit het voorontwerp maar die toen pas gefinaliseerd waren.

Het voorontwerp en de modelleringsstudie voor het gehele stroomgebied voorzien de aanleg van 6 bufferbekkens, maar wij gaan die natuurlijk niet aanleggen zolang we de ervaring van het huidige, nieuwe, grote bekkens niet kennen. Dus momenteel zijn die niet heel dringend, we wachten de ervaringen af met het nieuwe bekken en dan zien we in de toekomst of we moeten overgaan tot aanleg van nog nieuwe bekkens.

Verder is het ook zo dat dossiers soms jarenlang vertraging oplopen omdat grondaankopen niet lukken of door allerlei administratieve redenen. Dat is de administratieve rijpheid van het dossier waar ik daarstraks al naar verwees. Maar zoals gezegd, wij kunnen onmogelijk met de huidige kredieten, ook niet trouwens met de huidige personeelsformatie alle projecten in een keer aanpakken. Dat is ook niet echt nodig. Maar zelfs als er meer middelen zouden zijn, dan kunnen wij die momenteel ook niet zomaar uitgeven, want dan hebben wij daar ook extra personeel voor nodig. Op dit ogenblik zijn de kredieten en het aantal personeelsleden ongeveer in evenwicht. De werkdruk is haalbaar maar meer kredieten en meer werken uitvoeren zou ook tot meer personeel aanleiding moeten geven en dat is momenteel zeker niet de bedoeling.

We kunnen concluderen dat in tijden van besparingen natuurlijk alle kredieten beperkt zijn. Maar zoals de collega ook wel zal gezien hebben is – het krediet dat waarschijnlijk het meest de dans ontsprongen is bij de ingrepen die moesten gebeuren – precies het waterbeleid, omdat het zo een belangrijk beleid is dat heel veel mensen raakt. Dat betekent natuurlijk nog altijd niet dat alle projecten op een jaar kunnen uitgevoerd worden. Een zekere prioritering is altijd nodig.
Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Ik heb begrepen, eigenlijk wist ik dat ook al, dat ik met mijn verzuchtingen naar de minster moest. Maar ik wou de visie van ons hier toch naar voor brengen, omdat onze visie niet strookt met de documenten die van hier, uit dit huis, via de Gouverneur dan toch zijn vertrokken naar de minster.

De uitbreiding en de samenvoeging van de polders, dat zou toch kunnen leiden naar een groter gebied, die op die manier dan toch werkbaar wordt en betaalbaar. Nu, een polder of de twee polders samen, gaan over een oppervlakte van misschien 3 500 ha. Het gebied dat wij voor ogen hebben gaat over 15 000 ha. Dat zijn de twee verschillende stroomgebieden waar u het over had.

Het is eigenlijk wel zo dat het water van die twee stroomgebieden samen door onze gemeente wordt afgevoerd. Dus ik wil maar zeggen, het zou toch handig zijn als het bekeken wordt in een groter gebied. Maldegem wordt doorkruist door een zandrug. Men zegt, een zandrug, dat is geen polder. Maar als het opgenomen wordt in een watering is het toch wel interessant, want het is net die zandrug die voor de overlast van het water zorgt. Het water 'schiet' zich als het ware naar beneden van die zandrug naar die polders, waar de moeilijkheden zich dan wel stellen.

De heer gedeputeerde Hertog

De stroomgebieden hebben wij niet gemaakt, natuurlijk. Maar u zegt het zelf, de zandrug, het is geen polder, het is ook geen watering. Het is een grafitaire afwatering. Het is noch een watering, noch een polder. U zou hem opnemen in een geheel om de watering en de polder met elkaar te verbinden. Maar daar wonen ook mensen waarschijnlijk en de polderbelastingen worden nu niet betaald daar, ze leven ook niet in een polder, het zou zeer onnatuurlijk zijn dat zij daarin worden opgenomen. U zegt, "dat zou toch veel beheersbaarder en betaalbaarder zijn". 'Wie betaalt, bepaalt' wordt hier in huis wel eens gezegd. Het zijn uiteindelijk de provincies die dat betalen. Het zijn vooral de polders niet die deze onkosten betalen, het zijn de provincies die dat betalen.

DEBATTEN

De heer De Roo

Als er een samenvoeging of een uitbreiding komt zegt u dat de polderbelasting dan zal moeten betaald worden, er is nu een afbakening van die polders. Ik kan u zeggen, in de hoofdstraat van Maldegem is het zo: de ene kant betaalt polderbelastingen, de andere kant niet en het water gaat van de twee kanten, wel naar dezelfde kant ... Dat is ook niet logisch! Het zou toch maar logisch zijn dat iedereen meebetaalt, ook al heb je geen overlast, een soort van solidariteit. Dat kan toch ook wel spelen, denk ik.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik heb niet gezegd dat het per definitie niet kan, ik heb wel gezegd dat de principes zoals die in de nota die indertijd hier is goedgekeurd, ... meer democratie ... ook. Ik bedoel, als de gemeente in zijn totaliteit eronder valt, zou de gemeente toch ook stemrecht in de polder moeten hebben. Als de provincie mee moet betalen in die grote polder, zou de provincie toch ook meer stemrecht moeten hebben in die polder. Dus wanneer al die verschillende principes in ogenschouw kunnen genomen worden, dan is er in de toekomst sprake van, maar op dit ogenblik voorziet de wetgeving dat ook nog niet

De heer voorzitter

Het is een mooi debat, dat mij doet denken aan de heer Noël Van De Woestijne, die was daarin beslagen. Ik sluit de provincieraad van vandaag.

Morgen gaan we door met mijnheer Hertog over wegen en mobiliteit en energie.

Ik dank u allen nu aanwezig, we zijn 4 uur zonder onderbreking bezig en we hebben 33 tussenkomsten gehouden en afgewerkt. Proficiat en tot morgen om 14 uur.

EINDE VAN DE ZITTING